

Horváth Béla

SZOMBATHELY

Köszönet az írárok szerzőinek.

Szerkesztő: Dr. Biroszné Mórítz Zsuzsanna

Grafika: Mihály Tamás

Borító terv és kivitelezés: Birosz Márton

Nyomda: Balogh és Társa Nyomdaipari, Kiadói és Kereskedelmi Kft.

Készült 50 példányban.

Szombathely

2018

Tartalomjegyzék

Előszó

Bíroszné Móritz Zsuzsanna	4
---------------------------------	---

Írások

Andó Mátyás	9
Bak Árpád	11
Balázs Péter	13
Barki Katalin	15
Borbély Tibor	17
Brumbauer József	19
Faragó Sándor	21
Gál László	25
Harangozó Bertalan	27
Kenyeresné Vörös Rita	29
Horváth Zoltán	31
Kollár László	33
Kopfensteiner Eszter és Marton-Meisner Ágnes	35
Kovácsné Riepl Tímea	37
Merklin Tímea	39
Molnár Csilla	41
Molnár Miklós	43
Nemes József	47
Neubauer Nikoletta	51
Palkovics László	53
Pócza Antal és Pócza Zsolt	55
Sidor György	57
Solt Tamás	59
Szijártó Zsolt	61
Takács Balázs	63
Tancsics Róbert	65
Tatai-Szabó Miklós	69
Operatív munkacsoport	71
Németh Péter	73

A gépész képzés statisztikája	75
--	-----------

Válogatás az elmúlt évek dokumentumaiból

Együttműködési megállapodás	78
E-mailek	84
A Műszaki Intézet 2016 – 2020. közötti tervei, jövőképe	92
Szakmai beszámoló	100

Előszó

2018 februárjában született az ötlet, hogy Horváth Béla Szombathelyen töltött éveit a közelgő nyugdíjba vonulása és nem utolsósorban egy szintén közelgő kerek évforduló, a 70. születésnapja alkalmából illő lenne méltó módon megünnepelni. Nyugdíjba vonuláskor és a születésnapon is szokás ajándékot adni. De mi legyen Horváth Béla esetében? Mi lenne az a méltó ajándék, aminek Ő biztosan örülne és részünkről, az ajándékozóktól valami maradandó lenne. Gondoltam egy merészet és nagyot – ahogy szokták mondani –, írjunk mindannyian a közös évekről, az emlékekről, eseményekről vagy csak úgy egy kedves jókívánságot az említett alkalmak okán. A következő kérdés, ami felmerült, hogy kik írják le gondolataikat. Mivel többen is vagyunk, az egyetemen és az alapító cégeknél dolgozók közül is, akik már nem ugyanazon a munkahelyen dolgozunk, mint a kezdetekben, vajon vállalnák-e a felkérésemet. Én hittem benne, hogy igen, de megkérdeztem a biztonság kedvéért Brumbauer Jóskát és Andó Matyit, hogy mit szólnak az ötletemhez. Mindketten azonnal az ügy mellé álltak, és így meg is alakult az ad hoc szervező csapatunk. Kialakítottuk az ajándékunk főbb pilléreit és ki-ki elindult azon az úton, amit ebben a projektben vállalt.

Én azt vállaltam, hogy mindenkit felhívok, akiről azt gondoltuk, hogy írjon ebbe a kötetbe, személyesen felkérem, mielőtt a formalitásokat írásban megküldöm. Biztos voltam abban, hogy mindenki együttműködő lesz, de arra igazán nem számítottam, ami történt. Sok-sok rendkívüli beszélgetés részese lehettem. Nehéz szavakba foglalni mindazokat az érzéseket, amiket átéltem. Most is csak azt tudom leírni, amit a beszélgetésekkor is mondtam, hogy remélem meg tudom magamban őrizni azokat a gondolatokat, történeteket, amiket rám bíztak a beszélgető partnereim és ugyanolyan érzélem gazdagon tovább tudom majd adni Bélának, mint ahogy én kaptam.

Kedves Béla! Hosszú napok lesznek, mire mindent elmesélek!

Kedves szerzőtársak, ezúton is köszönöm az együttműködésüket! Igazán fel-emelő, megható és nagyon fantasztikus élmény volt ezen a kötetben dolgozni. Egy ilyen történetnek, mint a gépész képzés létrehozása gyakorlatilag nulláról, mindig van hivatalos, publikus oldala és van egy, hát nevezzük talán úgy, hogy igaz története. Mi, akik írtunk ebbe a kötetbe, tudjuk az igaz történetet és őszinte köszönetem, hogy szerzőtársaim gondolataiból is kirajzolódik ez.

Ha azt kértem mindenkitől, hogy valami közös élményt idézzon fel, aminek a leírásával örömet szerezhetünk Bélának, akkor úgy illik, hogy én is tegyem ezt meg.

Nos, nem vagyok egyszerű helyzetben. Mi a gépész képzés szombathelyi létrehozásának elejétől, pontosabban attól a pillanattól együtt dolgoztunk, hogy az akkori egyetemi vezetés Bélát delegálta Szombathelyre, mint szakfelelőst. Kicsi, de lelkes csapatként kezdtük meg a munkát, volt részünk jóban, rosszban. Mi volt az, amit most ebből az időből felidéznék? Hogy mi volt a sikerünk titka. Egy fő cél volt, hogy Szombathelyen elinduljon a gépész képzés és mi, az egyetem részéről mindent megtegyünk ezért. Részünkről a cél érdekében nem számított, hogy ki honnan jött, kinek milyen iskolai végzettsége, milyen pozíciója vagy tudományos fokozata van. Csak az számított, hogy az adott feladatot ki tudja a legjobban elvégezni. Sokszor fárasztó volt, sokszor elkeseredtünk, de az mindig megvolt, hogy számíhattunk egymásra, mondhatni egy mindenkiért, mindenki egyért csapatban dolgoztunk. Egyszer csak valami megváltozott, aztán az életünk úgy alakult, hogy egy idő után már nem ugyanabban az intézményben dolgoztunk, de kettőnk között Bélával megmaradt ez a kapocs, mert igaz értékekre épült és mi továbbra is tartottuk, tartjuk és biztos vagyok abban, hogy tartani is fogjuk a kapcsolatot.

Drága Béla! Nagyon köszönöm, hogy a kollégád, barátod lehetek! Köszönöm, hogy elfogadtál engem úgy, ahogy vagyok és támogattál minden helyzetben. Köszönöm a sok-sok munkával töltött időt és legfőképpen az emberi beszélgetéseket. Részemről nem az elköszönés sorai ezek, csak az életed egy fejezetének végén a köszöntő szavak és egy másik fejezet kezdetén az üdvözlő szavak.

Fogadd szeretettel a következő írásokat!

Örök tisztelettel és szeretettel,

Birosz Zsuzsa

Írások

Andó Mátyás

Együttműködés

Valamit létrehozni egy mérnök életében talán nem is különlegesség. Egy alkatrész, készülék vagy gép megtervezése akár mindennapos feladat is lehet. Azonban egy új képzés létrehozása, melynek Szombathelyen, illetve az egyetemen se igazi hagyománya, se infrastruktúrája nem volt, azért arra mondhatjuk, hogy különleges feladat.

Az alkotásnak nem csak az eredménye, hanem a folyamata is fontos. Talán ebben az esetben nem is beszélhetünk kész eredményről, inkább egy irányról, amerre a szombathelyi gépészmérnökképzés halad. Ha mérnöki szemmel nézzük, akkor a következőket tudjuk:

1. elindítani valamit a nyugvó súrlódási tényező miatt nehéz;
2. adott tömeget gyorsítani szintén jelentős energiát igényel;
3. emelkedőre feltolni – mert akadály mindig van – szintén jelentős erőbefektetéssel jár.

Az induló angol és MSc képzés miatt a 2. és 3. pontnak még nem értünk a végére, de Te ott vagy a csapatban, aki tolja a pályán a tömeget, hogy haladjunk a jó irányba.

Ebbe a feladatba akkor belekezdeni, amikor mások már nyugdíjba akarnak vonulni igazi kihívás lehetett. Nem titkoltam sosem, életkorod alapján abba a korosztályba tartozol, aki miatt szerintem sok fiatal elfordul az egyetemi oktatás felől. Önmagában az a tény, hogy az Intézetben dolgozók átlagéletkora (jellemzően docensek) 44 év – már bizonyítja, hogy életkor alapján ítélni a Te esetben nem szerencsés.

Annak ellenére, hogy alapvetően különböző a világnézetünk, mást gondolunk a dolgokról, valahogy a szombathelyi dolgokkal kapcsolatos kompromisszumkeresés mindig sikeres volt. Egyrészt mert egyezsége jutottunk, másrészt mert nem kellett az elveinket feladni, harmadrészt pedig igen gyorsan összesimítottuk a nézőpontjainkat (remélem nem csak én éreztem így).

A világ sokat változott, ma egyedül nem lehet semmit elérni. Csapatban kell dolgozni. Szerencsére az elmúlt időszakot nem a „kell” jellemezte. Lehet ennél jobb alapokra helyezni egy intézetet? Csapatmunka, együttműködés, kompromisszum, erőfeszítés – ráadásul egy irányba, ami azért nem magától értetődő Magyarországon. A soproni szakmai sikereid mellett azért ez is valami!

Kell ennél több?

Matyi

Bak Árpád

Szombathelyigépész és a Techtogogether

2017 őszén már nemcsak kiállítóként vettünk részt az Automotive Hungary nemzetközi autókiállításon, hanem csapatot is nevezünk a kiállításhoz kapcsolódó Techtogogether járműipari versenyre. Nem kis feladat volt a háttérben megszervezni a hallgatók versenyzéséhez szükséges feltételeket: munkacsoport egyeztetések, autó- és szállásfoglalás, pólók megrendelése és nem utolsósorban a szakmai felkészítés. Az első napon a hallgatók még rutintalanul bolyongtak a versenyhelyszínen, de az utolsó napra összerázódott a csapat, hatékony kis társasággá alakult. Péntek délután 13.00 óra felé közösen vártuk Bélával

az eredményhirdetést a Hungexpo a pavilonjában, már-már csalódottan szemléltük az eseményeket, amikor elhangzott a Szombathelyigépész neve. A legjobb újonc a mi csapatunk.

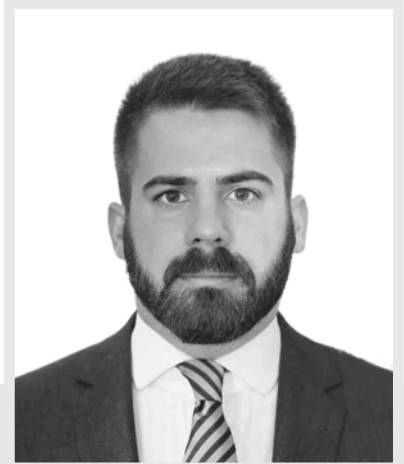
Siker.

2018 májusában már rutinosan érkeztünk a tavaszi fordulóra. Az ország nyolc műszaki képzéssel foglalkozó egyeteméről tizenöt csapat érkezett a Hungexpo területén megrendezett Tecttogether GTE Ipar napjai versenyre, hogy összemérjék tudásukat a negyedik ipari forradalom technológiáihoz kapcsolódóan. Az összetett eredmények alapján a versenyben harmadik helyen végzett a duális BSc gépészmérnök hallgatóiból álló Szombathelyi Gépész csapat.

Bak Árpai

Balázs Péter

Egy Úriember a XXI. században

Mi szombathelyiek régóta evidenciaként kezeltük, hogy a város és megye – országos viszonylatban is kiemelkedő – gazdasági fejlődésének fenntartásához felsőfokú műszaki képzésre van szükség. 2013 tavaszán eljött a régóta várt kegyelmi pillanat: a megye meghatározó vállalatai és a város összefogásával, a kormányhivatal koordinálásával elindult a szombathelyi gépészmérnökképzés indításának folyamata. Szerencsésnek érzem magam, hogy az elejétől fogva a részese lehettem ennek a történetnek. Emlékszem a pillanatra, amikor a képzés kereteit rögzítő háromoldalú megállapodás készítőjeként találkozhattam Horváth Béla professzor nevével. Így szólt az I. fejezet 4. pontja: „A szakfelelős Prof. Dr. Horváth Béla okl. gépészmérnök, intézetigazgató, egyetemi tanár.” Történelmi pont. Első találkozásunkról megmaradt a nyugodt derű és közvetlenség, amit felém sugározott.

Azokban az időkben mindannyian tudtuk, ha péntek reggel nyolc, akkor operatív munkacsoport. Rengeteg egyeztetés, annál is több kompromisszum, amelyek nagy része nem jött volna létre a nyugalom és a higgadtságod nélkül. A tananyag minden részletre kiterjedő kidolgozása, a nem mindig kellemes egyeztetések a rivális gépészképzésekkel, majd a pozitív MAB-döntés közös öröme.

Rengeteg emlék kavargog most bennem: az első nyertes pályázati eredmény, a DUÁL-GÉP projekt indulása, a labor- és tanterem fejlesztések, az első beiskolázási kampány nyitánya a Nagy Lajos Gimnáziumban. De eszembe jutnak a közös gépész évváró vacsorák, ahol mindig ott lehettem Veletek. Ahogy Te mondtad egyszer, tiszteletbeli gépészmérnökként. Ez akkor is nagyon jól esett és ma is nagyon jól esik.

Tisztelt Professzor Úr, kedves Béla!

Büszke vagyok rá, hogy együtt dolgozhattunk, és arra is, hogy tanulhattam Tőled. Minden Vas megyei nevében köszönöm szépen, hogy öt évvel ezelőtt csatlakoztál a szombathelyi csapathoz. Köszönjük a fáradhatatlan munkát, a kitartásod, legfőképpen azt, hogy folyamatosan a kompromisszumot kerested. Bízom benne, hogy a jövőben újra meglesz bennünk az a nagyvonalúság, ami miatt képesek leszünk összefogni, amely annak idején sikerre vitt bennünket.

Nyugdíjas éveidhez jó egészséget kívánok és kérek, soha ne vedd le vigyázó tekinteted a szombathelyi műszaki képzésekről!

Őszinte barátsággal,

Balázs Péter

Barki Katalin

Tisztelt Professor Úr, Kedves Béla!

A megszólításom nem véletlen. Amikor megismertelek, mint a gépész szak szakfelelőst, a Nyugat-magyarországi Egyetem professzora voltál. Számomra a szó szoros értelmében, hiszen tudásod mellett a folyosón való „vonulásod” is tükrözte tudományos rangodat. Szívesen csodálkoztam Rád a könyvtárból, amikor az aulán haladtál el. Személyes találkozásunk a háttérben kezdődött. Számodra érték volt a könyvtár. Amikor készült a gépészképzés akkreditációs anyaga, átküldted a könyvtárnak, vártad tőlünk a hozzáadott értéket. Te még a könyveken nőttél fel, nem tudtál létezni nélküle. Küldetésednek is tekintetted, hogy kollégák házikönyvtárának példányai méltó helyre, elsősorban könyvtárba kerüljön. Többször gondoltam arra, hogy én is szívesen lennék a munkatársad, jó lehet az általad összetartott csapatban dolgozni. Megbecsültek voltatok a képzés újszerűsége miatt, amelyhez számos pályázat is társult, kínálva számos új lehetőséget, illetve a képzés feltételeinek megteremtését. Mindezt akár féltékenyek is lehettünk volna, de sokszor – főként az ebédlőben – látva a vidám gépészcsapatot, eszünkbe sem jutott. Sorra ismerhettük meg értékes munkatársaidat, akiknek méltán voltál/vagy vezetője.

Így élt bennem a kép a professzorról, a vezetőről, a tanárról. De az általam, közünk érzett messzi távolság egyszer csak leomlott. Egy gólyabálon egy asztalnál ülhattünk, ahol eltűnt a professzor és ott volt a maga egyszerűségében egy derűs, közvetlen és családjáról szeretettel szóló EMBER, aki a zenét és a táncot is szereti, nem csak a tudományokat. Itt ért a megtiszteltetés, hogy tegeződhattunk, hogy a hivatalos kapcsolat átmehetett személyesbe, hogy ettől kezdve már egy fantasztikus apaként őrizlek emlékezetemben és örülök minden egyes találkozásnak, hacsak az étteremben is.

Kedves Béla, kívánok Neked nagyon jó egészséget, tudást szomjazó hallgatókat, alkotni vágyást, megvalósítandó pályázatokat, sok-sok családi örömet, amelyek az unókákban fognak kitejesezni – ezt már én is megtapasztaltam.

Kívánok magunknak sok ilyen professzort, tanárt, oktatót, barátot, embert.

Boldog vagyok, hogy személyes ismerősöd lehettem, no nem a Facebookon, hanem a valóságos életben.

Obádovics J. Gyula szavaival üzenem Neked:

Kenyerem javát még mindig eszem,
az évek múlását észre sem veszem.
Ha van asszonya, egészsége s bora,
semmit sem számít az ember kora.

Barki Katalin

a könyvtár elkötelezett vezetője

Borbély Tibor

Melyik a megfelelő út?

Tíz nappal azt követően, hogy 2015. 09. 22-én Fekete Gusztávnál telefonon érdeklődtem gépész oktatói állás ügyében, Horváth Bélával volt találkozóm, ami lényegében egy felvételi interjú előtti elbeszélgetés volt.

Elmondta, hogy hogyan szervezte meg a semmiből a gépész oktatói gárda addigra már meglévő részét. Amikor a megbízást elvállalta, ígéretet tett rá, hogy más felsőoktatási intézményből nem csábít el oktatót, ezért a külföldön tanító magyar oktatók hazahívásával kezdte a szervezést.

Én nem ebbe a kategóriába tartoztam. Itthonról és magamtól jöttem. Előző munkahelyemen, a Pannon Egyetemen én voltam a legfiatalabb gépész oktató, a Nyugat-magyarországi Egyetem Természettudományi és Műszaki Karán én lettem a második legidősebb (Horváth Béla után).

Béla az első találkozón bemutatta, mit értek el addig, milyen tantárgyakra nincs még oktató. Ezek közül kiválaszthattam azokat, amelyek legközelebb álltak hozzám. Tetszett a dinamizmus és a hit abban, hogy fel lehet építeni olyan oktatást, ami felhasználja a meglévő oktatási módszerek legfontosabb erőit, de – lévén új – bevezethet és használhat a szokásostól eltérő módszereket is.

Gyorsan döntöttem a váltás mellett, és miután a teljes gépész oktatói gárda jelenlétében zajló meghallgatást követően ők bizalmat szavaztak, beadtam a pályázatomat.

Az azóta eltelt években a képzés felfutásával párhuzamosan sikerült az oktatói állományt tovább bővíteni. Hamarosan végére érünk az első képzési periódusnak, ami igazolja, hogy a megálmodott képzést sikerült valósággá váltani. Ehhez rengeteg munkára és töretlen lendületre volt és van szükség.

Béla feladatai az oktatás és a duális képzés szervezésében sokrétűek és változatosak voltak az eltelt évek folyamán. Pontosan és következetesen szervezi a feladatok megoldását. Hosszú évek oktatási és oktatásszervezési tapasztalatai alapján többször terelt minket döntéseinkben a megfelelő útra.

Azt, hogy általánosságban milyen a megfelelő út, egy számomra kedves történettel világítom meg (arra, hogy hol olvastam, már nem emlékszem, ezért nem tudok ide egy szabályos hivatkozást megadni):

Megkérdezték egyszer Deák Ferencet, hogy szerinte a korabeli, modern világban hogyan kell élni. Gyorsan, avagy lassan, megfontoltan?

„Egyrészt igaz az is, hogy ha valaki a vadászat elején ellövöldözi az összes muncióját, akkor a vadászat végén esetleg felbukkanó nagyvadra nem lesz mivel lőnie. Másrészt igaz az is, hogy a tinta akkor is beleszárad a kalamárisba, ha írnak vele, meg akkor is, ha nem.” – volt a válasz.

A megfelelő út ennek alapján: merni kell nagyot álmodni, de közben azért a földön kell állni.

Borbély Tibor

Brumbauer József

A nagy tudású szakember és mosolygós, diplomata professzor!

Egy „háború” közepén ismertem meg Bélát, a nyugodt, mosolygós, kiegyensúlyozott professzort.

Nem akármiről volt szó, ugyanis a duális gépészmérnök képzés elindítása Szombathelyen létkérdés volt a Vas megyében található multinacionális és magyar vállalkozások számára, azok továbbfejlődési lehetősége céljából.

Ezzel szemben az illetékes, Sopronban székelő egyetem vezetése kezdetben teljesen ellenállt, szembe ment ezzel a törekvéssel.

Béla, akinek minden oka meg lett volna, hogy a soproni vonalat képviselje, átlátta az ügy fontosságát és a tárgyalás-sorozat alatt hidat építve a két ellenérdekelt tárgyaló fél között, szakmailag közelítette meg a kérdést. Bölcs, higgadt, diplomatikusan megnyilvánulásaival – nem lévő bajsza alatt barátságosan mosolyogva – jelentősen járult hozzá ahhoz, hogy az egyetem vezetésének pozitívan változzon a véleménye és együttműködés irányába munkálkodjon.

Mindehhez persze az Ő azon pótolhatatlan vezetői szerepvállalása is elengedhetetlen volt, hogy soproni lakhelye ellenére bevállalja a Projektet és sikerre vigye az akkreditációhoz szükséges szakmai koordinációt, az egyetemi és vállalati oktató-anyagok vállalatokkal való együttműködés keretében történő rendkívül rövid határidő alatti elkészítését.

Természetesen egy ilyen mértékű projekt éveken át történő bonyolítása rengeteg ellenérdek összehangolását, ellentétek feloldását igényli. Nem csak az eltérő vállalati igények, de például a finanszírozási kérdések területén is elengedhetetlen érdeme a higgadt, kitartó megközelítés, diplomatikus tárgyalás, amelynek szintén professzora volt.

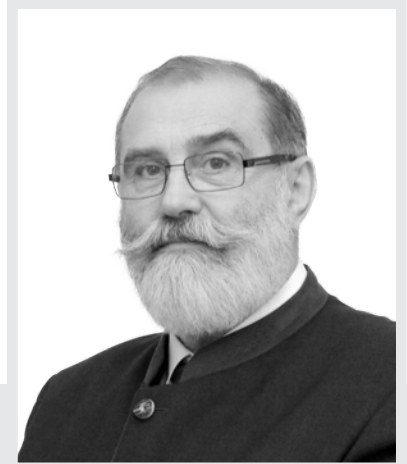
Minden vele folytatott megbeszélést az azonnali bizalom, eredményre törekvés és teljes együttműködési szándék jellemezte, amely az Ő lényéből fakad. Tudtam, ha vele ülök le tárgyalni, az mindig előrelépést, eredményt fog jelenteni.

Csak tisztelettel és elismeréssel tudok szólni munkásságáról, emberségéről amióta csak megismertem, és meggyőződésem, hogy nélküle esélyünk nem lett volna egy ilyen eredményes duális mérnökképzés semmiből történő megteremtésére, amelyért nem csak én személy szerint, de úgy gondolom, hogy Szombathely városa, az egyetem, egész Vas megye és az oktatási tárca is csak elismeréssel és hálával tartozik.

70. születésnapja alkalmából kívánok Neki jó egészséget, derűs, örömteli, elképzelései szerint alakuló nyugdíjas éveket!

Baráti tisztelettel:

Brumbauer József

Faragó Sándor

Horváth Béla professzor köszöntése 70. születésnapján

Minden ember életében vannak kiemelkedő időpontok, dátumok. Bizonyosan ilyen egy professzor életében a 70. év, amikor is a konvenciók szerint befejezi aktív oktatói tevékenységét. Ez a nap HORVÁTH BÉLA Professzor, kedves barátom életében is elérkezett, így illő, hogy méltó módon megemlékezzünk hivatalos – de nem aktív – pályájának végéről.

Teszem ezt annál is szívesebben, mert ismeretségünk és barátságunk immár több mint 40 évre tekint vissza. Hallgatóként ott voltam, mikor tudományos segédmunkatársként – üzemi gyakorlat után – megérkezett Sopronba, az Erdészeti Géptani Tanszékre, KÁLDY JÓZSEF professzor szárnyai alá. A tehetséges fiatal mérnök gyorsan haladt a ranglétrán, meg sem állt a tanszékvezetésig, majd intézetigazgatóságig. Közben volt dékán-helyettes és szakfelelős is. Tanszéki/intézeti munkája során rendkívül szoros kapcsolatot épített ki a gyakorlattal és a gépgyártókkal, vezette az Országos Erdészeti Egyesület Gépesítési Szakosztályát, tisztséget vállalt az Gépipari Tudományos Egyesületben, továbbá az agrárgépek szakmai és tudományos szervezeteiben.

Munkatársaként meggyőződhettem végtelen szorgalmáról, pontosságáról, kitartásáról, problémamegoldó képességéről, kiváló emberi és vezetői tulajdonságairól. Az építő vitákban mindig kristálytisztá logikával képviselte megalapozott véleményét, ugyanakkor elfogadta azt is, ha másnak volt igaza. Minden pozíciójában kiváló személyi adottságú emberekből álló, hatékony csapatot formált maga köré, ezért lehetett sikeres.

Abban a kedvező helyzetben vagyok, hogy nemcsak munkahelyi vezetője voltam, hanem barátaim közt is számon tarthatom HORVÁTH Professzort, aminek legnagyobb hozadéka, hogy nemcsak kiváló munkatársként, de magánemberként, segítőkész barátként, jó családapaként, jó emberként is ismerhetem.

Mindezeket azért kellett leírnom, hogy egyértelművé váljon mindenki számára, hogy amikor Szombathelyen felvetődött, majd megindult a gépészmérnök képzés szervezése, nem volt számomra kérdéses, hogy HORVÁTH BÉLA Professzor az az ember, aki ennek irányítására, vezetésére minden vonatkozásban a legalkalmasabb.

Szakirányú tudása, hosszú éveket felölelő, igazoltan eredményes felsőoktatási oktatási-kutatási, vezetői, szakvezetői, karvezetői, intézetigazgatói tapasztalata, múltja feltétlen alkalmasságát vetítette elő. Ezért bíztam meg e munkával. Tudom, jól döntöttem!

Az, hogy a szombathelyi gépészmérnökképzés (beleértve a duális irányt is) megindult és prosperál, akadémiai oldalról elsősorban HORVÁTH BÉLÁNAK köszönhető. Megtalálta és a legmagasabb szinten motiválni tudta azokat a fiatal kollégákat, akik eljöttek vagy külföldről hazajöttek Szombathelyre oktatni. Egy buldog következetességével forrasztotta egygő a csapatot, dolgozták ki az oktatás szellemi és infrastrukturális hátterét. Megnyerte a legfontosabb cégeket a duális képzésnek és így a kooperációnak is. Elkötelezetten, a végső célt mindig szem előtt tartva, de kompromisszumokra is készen, ugyanakkor a minőségből nem engedve készült a nagy mű, a gépészmérnöki szak, aminek sikeres akkreditációjával, majd elindításával kétségtelenül beírta nevét az egyetem és Szombathely városa felsőoktatás-történetébe. A sok segítséget, támogatást, amit a cégektől és különösen az önkormányzattól kapott gazdagon meghálálta.

MADÁCH után bátran állíthatjuk (Nomen est omen!)

„Megtetesült az örökös nagy eszme,
Im a teremtés béfejezve már,
S az Úr mindentől, mit lehelni enged,
Méltó adót szent zsámolyára vár.
Be van fejezve a nagy mű, igen.
A gép forog, az alkotó pihen.”

Kedves Béla Barátom!

Köszönöm Neked az elhivatott és elszánt munkát, hogy sikerre vitted mindazt, aminek megvalósításában annyian kételkedtek. Én tudtam, ha Te vagy a kormánynál, akkor jó irányba halad a gép, a gépészek járműve bizton célba ér. És így lett, hiszen hamarosan diplomát kapnak az elsők, s felkerül az i-re a pont, vagy ha akarjuk a fejedre a korona!

Most, amikor búcsúznod kell a hivatalos munkától – hisz hetvenkedni kezdesz – biztos vagyok abban, hogy vigyázó szemed úgy tartod a szombathelyi gépész szakon, mint édes gyermekeden, még akkor is, ha „az alkotó pihen”. Kívánom, hogy sokáig, jó erőben, egészségben tegyed mindezt!

Barátod,

Prof. Dr. Faragó Sándor
rector emeritus

Gál László

Az én személyes történetem nem egy rövid epizód, hanem egy hosszan, évekig elnyúló személyes történet egy nagyon rövid bekezdésbe foglalva. Örülök, hogy ilyen módon lehetőség adódott, hogy elmondhassam Neki – ez nekem különösen nehéz, soha nem volt megfelelő alkalom erre.

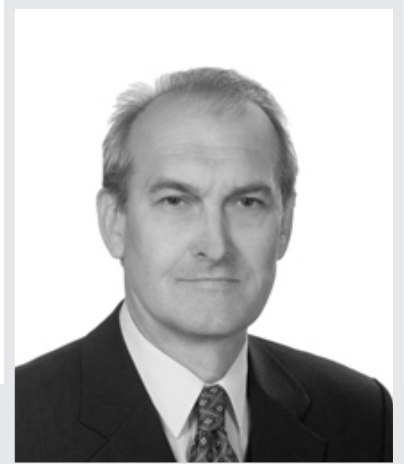
Bélát akkor ismertem meg jobban, mikor a szombathelyi gépészmérnök képzés beindításának kereteit adó műszaki intézet igazgatója lett, amelynek én is oktatója voltam. Talán érdemes megjegyezni, hogy majdnem 30 éve oktatok az intézményben, mégis jól emlékszem a sorozatos meglepődéseimre, melyek folyamatosan azt a gondolatot erősítették, hogy Nála jobb kezekbe nem kerülhetett volna az új szak és az intézet.

Akkor még „csak” azt láttam, hogy mennyire elkötelezetten épít a számomra legfontosabb emberi normák mentén, a végletekig tiszteletben tartva munkatársait, tiszta, pozitív motivációkkal, igazságos, de emberi bánásmóddal. Türelmét én is többször próbára tettem, e téren is kiváló minősítést szerzett. 😊 Pár év alatt persze kiderült, hogy nem csak az oktatók, hanem a hallgatók érdekeit is a legmeszebb menőnkig figyelembe veszi.

Muszáj megemlítenem, mert úgy gondolom, kell, hogy az emberek lássák, hogy az emberek látják és értékelik, hogy visszatekintve nem tudnék egyetlen olyan eseményt sem felidézni, ahol láthatóan a saját érdekeit tartotta volna szem előtt.

Azt gondolom, hogy a Savaria Műszaki Intézetet a lehető legjobb pályára állította, köszönöm, hogy ennek részese lehettem.

Dr. Gál László PhD

Harangozó Bertalan

Horváth Béla professzor, az iskolateremtő

Nem rendelkezem jóstehetséggel, de nincs is erre szükségem ahhoz, hogy teljes bizonyossággal kijelentsem: Horváth Béla professzor úr nevét és munkásságát a legnagyobb elismeréssel jegyzi majd Szombathely kultúrtörténete. Meghatározó szerepet játszik megyénk és városunk felsőoktatásában, és nem csupán kiváló tudósként, egyetemi tanárként, megbízott intézetvezetőként vagy szakvezetőként – ezek már önmagukban rendkívül tiszteletre méltó eredmények –, hanem egyetemi szféránk megújításának egyik kulcsfigurájaként, iskolateremtőként is. A szellemi életünk és gazdasági fejlődésünk szempontjából egyaránt meghatározó szombathelyi duális gépészmérnökképzés egyik megvalósítójaként, a Nyugat-magyarországi Egyetemhez, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetemhez tartozó Savaria Műszaki Intézet professzoraként maradandóan járult hozzá szűkebb pátriánk biztos alapokon nyugvó jelenéhez és tartalmas jövőjéhez.

Kevés ember számára adatik meg az értékteremtésnek, a közjóhoz való hozzájárulásnak ez a különleges módja. Professzor úr remekül élt a lehetőséggel, amiért méltán illeti elismerés és köszönet. Nemes bátorságról tett tanúbizonyságot, amikor soproni professzori pozícióját hátrahagyva lelkes kollégáival elvállalta

egy teljesen az alapokról induló szombathelyi egyetemi intézet megszervezését, felépítését. Iskolateremtő szolgálatának stratégiai fontosságú gyümölcse a Savaria Műszaki Intézet a benne folyó magas színvonalú szakmai munkával.

A Vas Megyei Kormányhivatalt vezető kormány megbízottként 2013-tól közreműködhettem a gépészmérnökképzés előkészítésének folyamatában, tagja lehettem annak az egyeztető fórumnak, amelyben – a felsőoktatási kormányzattal szorosan együttműködve – a Nyugat-magyarországi Egyetem, Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata és vezetői által képviselve térségünk hat meghatározó járműipari vállalata – a BPW-Hungária Kft. (Brumbauer József ügyvezető igazgató), a DELPHI Hungary Kft. (Tancsics Róbert gazdasági igazgató), az EPCOS Elektronikai Alkatrész Kft. (Bernhard Koch és Takács Balázs ügyvezető igazgatók), a Jabil Circuit Magyarország Kft. (Pajor Attila ügyvezető igazgató), a LuK Savaria Kft. (Michael Reinig és Gáspár Attila cégvezetők), valamint az Opel Szentgotthárd Kft. (Solt Tamás és Joó László ügyvezetők), illetve hivatalom vett részt. Nagy öröömre szolgál, hogy ezen munka során megismerhettem az ügy iránt mélyen elkötelezett kiváló szakembert, tanárt, tudós mérnököt, Horváth Béla professzor urat.

Harangozó Bertalan

Horváth Zoltán

Dr. Horváth Béla, intézetigazgató professzor úrral már a 2016 májusi első találkozásunkkor megtaláltuk a közös hangot. A szombathelyi gépészmérnök képzés megalkotójaként nagy lelkesedéssel mutatta be eredményeiket az ELTE vezetői előtt. Néhány héttel később már Szombathelyen fogadott, ott csodálhattam meg az átadás előtti laborokat és azt a fiatal és dinamikus oktatói kart, aki Béla hívására érkezett ide. Professzor úr, fiatal kollégái és az IK vezetése között kialakuló kölcsönös bizalom, közösen megfogalmazott elképzelések eredményeként szeptember végén az ELTE Szenátusa úgy döntött, hogy a Savaria Műszaki Intézet a mi karunkhoz került. Nagy öröömre szolgált, amikor javaslatomra az ELTE Szenátusa Prof. Dr. Horváth Béla több évtizedes magas színvonalú kutatói és vezetői tevékenységét, a szombathelyi gépészmérnök képzés elindításában és ELTE integrációjában végzett kiváló munkáját az ELTE egyik legmagasabb kitüntetésével, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Emlékérmével ismerte el.

Dr. Horváth Zoltán

dékan

ELTE, Informatikai Kar

Kenyeresné Vörös Rita Dr. Horváth Béla

2013-ban lett a NymE duális gépészmérnök szak szakvezetője, 2015-ben pedig kinevezték a NymE Savaria Műszaki Intézet megbízott igazgatójává. 5 év telt el azóta, hogy vállalta az akkor lehetetlennek tűnő küldetést, a mérnökképzés bevezetését egy olyan városban, ahol nincs, nem volt múltja semmilyen műszaki felsőoktatásnak. Az ő nevéhez fűződik a DUÁLGÉP szó megalkotása és az ehhez kapcsolódó projekt sikerre vitele. Ő hozta létre azt a duális mérnök képzést, melyet ma Magyarországon úgy ismernek, mint a szombathelyi modell.

Nem volt könnyű feladata. Nem volt könnyű feladata, mert egy olyan képzést kellett létrehozni, mely igazodik a projekteben résztvevő vállalatok igényeihez, szolgálja a város, a régió fejlődését, illetve egy még hivatalosan nem létező duális oktatási formát is megvalósít. Minden projektben résztvevőnek volt saját elképzelése, véleménye, voltak szoros határidők és rengeteg munka. Ezt a nem könnyű feladatot Ő megoldotta. Ő meg tudta oldani, hiszen több tíz éves oktatási tapasztalattal rendelkezett, számos projekt menedzselését hajtotta végre sikeresen és volt még valami, ami a sikerhez kellett és benne megvolt. Valami olyan magasfokú rugalmasság, konfliktuskezelési készség, és az a nemes elegancia, amellyel minden nehéz helyzetet nyugodtan, türelmesen és megértően tudott kezelni. A magas szakmai tudását egyedülállóan egészítette ki habitusa.

Horváth Bélát Professzor urat a projekt kapcsán ismertem meg, mint az LuK Savaria Kft. személyügyi vezetője. Megtiszteltetés számomra, hogy vele dolgozhattam.

További munkjához kívánok sok sikert és köszönet a duális mérnökképzés létrehozásáért.

Kenyeresné Vörös Rita

Kollár László

Kedves Béla!

Meghatottan búcsúszok tőled arról a munkahelyről, ami létét részben neked köszönheti. Bár szakmai pályafutásodnak csak utolsó néhány éve volt a szombathelyi gépészmérnök képzés és a Savaria Műszaki Intézet létrehozása, úgy gondolom, hogy ez mindenképpen pályafutásod legnagyobb sikerei között tartható számon. Ez a néhány évéd az én pályafutásomra is nagy hatással volt, mert ezáltal született meg az a döntés, hogy 13 év külföldi tartózkodás és munka után hazaköltözzök Magyarországra a családommal együtt, és itt folytatom a karrierem. Tagja lenni egy előd nélküli, újonnan létrehozott intézetnek nagy rizikót jelentett, de még inkább egy páratlan lehetőséget arra, hogy én is részese legyek egy teljesen új dolog felvirágoztatásának, ami igen hosszú folyamat, még ma is tart.

Az elsők között érkezve, a kezdetektől fogva részt vettem az intézet munkájában, aminek létrehozásán te már jó ideje fáradoztál. Mivel minden nehézség ellenére még sok kihívást és lehetőséget látok az intézet további fejlesztésében, ezért nagy lelkesedéssel folytatom ezt a munkát, ami remélhetőleg neked is megelégedésre szolgálna, és bízom benne, hogy én is úgy tekinthetek majd vissza a jelenlegi időszakra, hogy nagy szerepem volt egy olyan új dolog felépítésében, amit nem sokan mondhatnak el magukról.

Bár már nem fogsz itt dolgozni, számomra továbbra is jelképezni fogod ezt az intézetet. Remélem, hogy csak a munkakapcsolat ér véget, és időnként látunk majd téged az intézetben. Kívánok hosszú, boldog nyugdíjas éveket!

Kollár László

Kopfensteiner Eszter és Marton-Meisner Ágnes Kedves Béla!

Az Aptiv (Delphi) részéről a kezdetektől kapcsolatban voltunk Veled a gépészmérnök szak bevezetésével kapcsolatban, így végigkövettük az elmúlt 6 éves munkát ebben a közös ügyben.

Személyedben egy elkötelezett, higgadt, bölcs embert ismertünk meg, aki ha kellett, meghallgatott, ha kellett, határozott döntést hozott, és sok viszontagságon át is stabilan képviselte a szak ügyét. Azt gondoljuk, mintát kaptunk tőled emberségből is.

Mindig emlékezetes marad számunkra a Veled együtt töltött idő, akár a formális munkacsoport ülésekre, akár a különböző rendezvények kapcsán együtt töltött időre gondolunk.

Köszönjük a sikeres közös munkát és azt is, hogy megismerhettünk Téged.

Eszter és Ági

Kovácsné Riepl Tímea Kedves Tanár Úr!

Megtiszteltetés számomra, hogy emlékkönyvedben helyet kaptam méltatásodhoz.

2014 szeptemberében találkoztunk először, amikor Zsuzsa megkeresett, hogy csatlakozzak a gépész csapathoz. Időt kértem, hogy átgondoljam a pozícióváltást, de valójában az első perctől tudtam, hogy Veletek szeretnék dolgozni.

Néhány nap múlva egy személyes megbeszélés alkalmából ismerhettelek meg. Izgultam, hogy szakmai elvárásaidnak megfeleljek és a munkatársad lehessenek.

Ugyan, csak 2 évet dolgoztunk együtt, de ez az időszak rendkívül tartalmas volt. Az új tanári kar, a pályázat, a hétköznapi teendők és a gépész szak elindításával kapcsolatos rendezvények, a roadshow-k, az aláírási ceremónia és sorolhatnám még, hogy mennyi mindenben dolgoztunk együtt, és Te mindig, mindenről tudtál, folyamatosan nyomon követted az eseményeket, mindent kézben tartottál. Mindig voltak elvárásaid a kollégáiddal szemben, de soha nem maradt el a dicsérrő szó és a köszönet.

Tekintélyt parancsoló megjelenésed és beosztásod ellenére soha nem érzékeltetted felsőbbrendűségedet, hihetetlen alázattal, szeretettel, odafigyeléssel dolgoztál. Még olyan személyekkel is diplomatikusan kommunikáltál, akikkel más inkább szóba sem állt, ezért gyakran csodálatlak.

Megértő és segítőkész felettesem, munkatársam voltál. Soha nem kellett attól rettegnem, hogy bármilyen hibám miatt elmarasztalnál, de az irántad érzett tisztelem mindvégig töretlen volt.

Bízom abban, hogy az én generációmnak is át tudtad adni azt az alázatot, lelkesedést, precizitást, amit te képviselsz a munkádban.

Nyugdíjas éveidre jó egészséget, sok boldogságot kívánok szeretett családotd körében!

Timi

Merklin Tímea

Professzor bölcs eleganciában

Két évig dolgoztam kommunikációs munkatársként a szombathelyi gépészmérnökképzés kezdeteinél.

Szerettem Béla egyetemen tartott munkacsoport értekezleteit. Szerettem nézni, ahogy szelektálja az információkat, pillanatok alatt megkülönbözteti a hasznosat a feleslegestől, és mindig higgadtan, józanul reagál, célratörően, létrehozó, teremtő szándékaitól eltéríthetetlenül, és viszi-viszi előre az építeni való ügyeket. Figyeltem és tanultam az érdekegyeztető stratégiáiból. Jó volt átélni azt a progresszív csapatmunkát, amelyben mindig azt a feladatot kapták az egyének, amit várhatóan a tőlük telhető legjobb módon el tudtak végezni. Időt szánt a munkatársai megismerésére, mindenkire figyelt, mindenkiről tudta, hogy szakmai és emberi szempontból mire lehet tőle számítani. Tisztelettel és nagy barátságossággal bánt az emberekkel, határozottan, de szelíden adta elő a mondandóit és szerzett érvényt a döntéseinek.

Többször voltunk együtt középiskolai roadshow állomásokon. Csodáltam azért, hogy komoly dolgokról is vonzó módon tud beszélni, és utána odasereglenek köré a diákok és tovább hallgatják és kérdeznek, és talán már az is gépészmérnök akart lenni, akinek addig eszébe sem jutott. Egyszer, a szentgotthárdi

színházban tartott nyílt napon figyeltem meg, ahol más egyetemek is tartottak fenn standokat, hogy a fiatalok ott sűrűsödtek, ahol Béla állt, és ontotta magából derűsen és nyugodtan az információkat.

Talán ez a titka a megjelenésének: ez a derűs nyugalom, a tudás és a tapasztalat bősége, ami a lényéből árad, egy érzékeny, intelligens, ugyanakkor mindenki számára jól érthető nyelven.

Szerettem azt a baráti jellegű eleganciát is, ahogy – folyamatosan fenntartva az „egyetemi ember” mivoltát – mindenkit a partnerségről biztosított a céges rendezvényeken. Biztonságot árasztott magából és teremtett maga körül, olyan előzetes egyeztetésekbe ágyazta a terveket, hogy azok megvalósítása során már ne nagyon legyenek problémák, ha mégis voltak, tudta, kiket bevonva születnek meg a megoldások. Örülök, hogy a környezetéhez tartozhattam, hogy a munkatársa lehettem.

Kedves Béla, ezúton is köszönöm!

Szeretettel köszöntelek 70. születésnapod alkalmából, az Isten éltesse sokáig!

Merklin Tímea

Molnár Csilla

Horváth Béla Professzor Úrral a szombathelyi gépészmérnökképzés elindítása kapcsán az Opel Szentgotthárd Kft. Személyügyi Igazgatójaként találkoztam. Egy duális felsőfokú műszaki képzés elindítása egy olyan régióban, ahol a műszaki felsőfokú képzésnek nem volt hagyománya, sem módszertani és technikai háttere nem állt rendelkezésre, az induláskor szinte a lehetetlennel egyenlő feladatnak tűnt. Egyetlen egy dolog volt, ami rendelkezésre állt: a szándék, melyet a nagyvállalatok igénye és elkötelezettsége hívott életre. Ez a szándék azonban nemcsak egy gazdasági érdek vezérelte szükségyszerűség volt, hanem túlmutatott a vállalati érdekeken. Egy régió fejlődésének fontos mérföldköve volt és annak az úttörő szemléletnek a megtestesítője, hogy ne csak várjuk a lehetőséget, hanem teremtjük meg magunknak az oktatás fejlesztésének lehetőségét.

A nagyvállalati szándék, igény és elkötelezettség óriási dolog, önmagában azonban mégis kevés. Kicsit amolyan „merjünk nagyot álmodni” érzés és tetterkészég volt. Ebből még nem jött volna létre duális gépészmérnökképzés Szombathelyen.

Ehhez kellett egy olyan tapasztalt szakember, aki az oktatási rendszert jól ismeri, abban él, mindezek mellett kellőképpen pragmatikus és megoldás-orientált, hogy rekordidő alatt sikeresen elindulhasson a képzés. És amiért talán a legnagyobb köszönet illeti Öt, hogy türelmes és nyitott volt a gazdasági szereplők elképzeléseire – ami valljuk meg őszintén, nem mindig egyszerű. Számomra ezt a magas-fokú szakmaiságot és tiszteletre méltó emberi tartást testesítette meg Horváth Béla Professzor Úr, aki nélkül a szombathelyi duális Gépészmérnökképzés nem jöhetett volna létre.

A Bélával való együttműködés megerősítette azt a régóta vallott nézetemet, hogy a nyitottság és tetterekészség nem életkor, hanem személyiség kérdése.

Kedves Béla, köszönöm, hogy lehetőségem volt Veled együtt dolgozni!

Molnár Csilla

Molnár Miklós

Kedves Béla!

Közös munkánk immár évekre tekint vissza, hiszen a Szombathelyen megvalósult duális gépészmérnök BSc képzéshez mind az Egyetem, mind pedig Szombathely városa sokat adott hozzá. Egyeztetések cégekkel, iskolákkal, intézményekkel, minisztériummal hónapokon, éveken keresztül, melynek Te is aktív részese voltál, hogy a képzés minél gördülékenyebben, minél magasabb színvonalon valósulhasson meg.

A kezdeti nehézségeket követték a megvalósítás, kivitelezés során felmerülő újabb problémák, azonban legnagyobb örömünkre, erőfeszítéseink eredményeként közös munkánkat a legmagasabb szinten is elismerés övezi.

A hivatalos egyeztetéseken kívül, leginkább rendezvények keretében – Aláírási ünnepség, Savaria Karnevál – volt lehetőségünk közvetlenebb hangnemben, adott esetben egy pohár borral a kezünkben beszélgetni is, mely során magát az embert is volt szerencsém megismerni.

70 évesen is energikusan, elkötelezetten, sosem múló munkakedvvel és nem utolsósorban munkabírással járulsz hozzá az Egyetem és ezzel együtt Szombathely város fejlődéséhez.

Számomra és városunk számára nem szombathelyi születésűként ugyan, de IGAZI SZOMBATHELYIVÉ váltál szemünkben, melyet ezúttal is köszönünk Neked.

Baráti üdvözlettel,

Molnár Miklós

Nemes József

Mérnökként a mérnökképzésért Szombathelyen

1949. április 21. Ez a nap az év 111. napja volt és csütörtök. A korabeli magyar újságok e napi számait átolvasva, elég egyhangú és egysíkú napnak tűnik. Harcoltunk (mármint a békefrontján) és fejlődünk, fejlődünk és harcoltunk, így váltakozva. Az időjárásról sem tudunk meg sokkal többet, a lényeg, hogy „Mérsékelt, időnként élénkebb nyugati, északnyugati szél. Változó felhőzet, többfelé záporosó, esetleg zivatar. A hőmérséklet csökken.” Így igazából nem is érdemes több írott eseményt kiemelni az újságokból. De nem így volt ez Völcséj település Horváth családjánál, ahol egy új jövevény látta meg a napvilágot, reményt, boldogságot jelentve a családnak. És most itt állunk közel hét évtized elteltével, egy fordulóponthoz közeledve. Az életrajzot ismerve és a néhány éves személyes munkakapcsolatot megélve, a szülők egy becsületes, szorgalmas embert „faragtak” a kis Bélából. Az élet útjai kifürkészhetetlenek – szoktuk mondani – de talán ez így is van. Az első munkakapcsolat úgy adódott, hogy amikor a Nyugat-magyarországi Egyetem és a Berzsenyi Dániel Főiskola integrációja megtörtént, akkor a technika szakos tanárképzéshez szükséges volt soproni kollégák bevonására is, így adódott, hogy a NymE Erdészeti-műszaki és Környezettechnikai Intézet docensét, Dr. Czupy Imrét, fel kellett kérni a Környezettechnika tantárgy oktatására.

A munkakapcsolat persze inkább virtuális volt, hiszen Béla volt Imre közvetlen főnöke, és Imre többször is említette, hogy főnöke információt kér a féléves óraadásokról. Innen is köszönöm mindkettőjüknek, hogy segítették a technika tanárszak működését. Néhány év múlva pedig az egyetem rektorától azt a feladatot kapja, hogy az egyetem keretében szervezze meg a gépészmérnök BSc szak indítását. Mivel a szak indításában Szombathely volt a kezdeményező, így már rendszeresen a SEK-en dolgozik a gépészmérnök BSc szak akkreditációjának elindításával, ebben az időszakban már személyes munkakapcsolat is kialakult. Ennél a pontnál egy kicsit visszatekintenek Szombathely felsőoktatására, milyen indulási alap állt rendelkezésre a gépészmérnök szak legelső lépéseihez. A szombathelyi felsőoktatás kezdetein a tanítóképzés és a tanárképzés dominált, abban is inkább a bölcsész irányultságú szakok. 1983/84-ben hozták létre a természettudományi szakokat/tanszékeket, köztük a technika tanárszakot is, ahol az oktatói állomány döntően a Környezeti Mezőgazdasági Gépészeti Főiskola mérnök tanáiraira épült. A tanszék indulásánál az infrastruktúra jónak nevezhető, de az eszközállomány fejlesztése az évek múlásával nem tudta a lépést tartani. Magának a technika tantárgynak is az lenne az egyik célja, hogy a közoktatásban tanulókkal – az életkori sajátosságoknak megfelelően – megismertesse azt

a technikai környezetet, amelyben élünk, és amit folyamatosan fejleszteni kell, amely fejlesztésre pedig szakemberekre, döntően mérnökökre van szükség. Van egy másik kapcsolódás is, és pedig, hogy a két képzésnek nagyon hasonló infrastruktúráis feltételének kell lennie. Aztán a kilencvenes évek végén fogalmazódott meg a szombathelyi intézmény vezetésében, hogy a szombathelyi felsőoktatásnak nyitni kellene a műszaki képzések felé. Már a kétezres évek elején vagyunk, amikor megkapja a Berzsenyi Dániel Főiskola az Ipari termék- és formatervező mérnök BSc, valamint a Műszaki menedzser BSc szakok akkreditációját. A műszaki menedzser BSc szak napjainkban is képez hallgatókat, az ipari termék- és formatervező mérnök BSc szak már nem működik Szombathelyen (a folyamatosan csökkenő személyi állománynak és a nem fejlesztett infrastruktúrának betudhatóan). Szombathelyen tehát mind a szóba jöhető személyi állomány, mind az infrastruktúra konvergált a nulla felé. A 2010-es évek elején ez a helyzet várta Professzor urat a gépészmérnökképzés megszervezésére. Számtalan problémát kellett megoldani ahhoz, hogy legalább a halvány remény látszódjon a szak elindításához. Nagy elszántságról és szakmai elhivatottságról tett tanúbizonyosságot már a szervezés induló szakaszában is. Két elengedhetetlen dolgot kellett párhuzamosan és lehetőleg a leggyorsabban megoldania, az induláshoz szükséges személyi állományt és a szintén elengedhetetlen infrastruktúra meglétét. Az, hogy ez megvalósult, és 2019-ben végez az első évfolyam, mutatja Professzor úr jó szervező készségét, amibe persze beleérthető a jó személyes kapcsolata, diplomáciai érzéke és természetesen szakmai kompetenciái.

Ezzel persze a szombathelyi felsőoktatásban egy fontos lépcsőfok stabilizálódott. Szakmai sikerének – úgy gondolom – betetőzése, hogy amelyik évben betölti a hetvenedik életévét, abban az évben végeznek azok a hallgatók, akik Professzor úr elkötelezett – több éves kitartó és szívós – munkásságának köszönhetik mérnök diplomájukat.

E gondolatokkal kívánok erőt és egészséget, még további szakmai sikereket, valamint hosszú boldog családi életet! Isten éltesse!

Nemes József

Neubauer Nikoletta

Az én történetem 2014. március 10-én kezdődik. Kicsivel több, mint két év szülési szabadság után mentem vissza dolgozni, kezdetben 4 órában. Már javában zajlott a gépészmérnöki alapképzési szak akkreditációs anyagának véglegesítése: minden anyag beérkezett, a forma összeállt, már csak az egységesítésre és az apró javításokra volt szükség. Az akkori dékáni hivatalvezető, Dr. Bíroszné Mórítz Zsuzsanna tudta, hogy ebben nagy segítségükre lennék, így 4 órában elvállaltam, hogy visszamegyek dolgozni. Pár nap múlva találkoztam a Professor Úrral is, aki elsőre igazi úriember benyomását keltette (ez a kép a későbbiekben sem változott meg róla). A Professor Úr Sopronból hozta az anyagot papír alapon, melyről nekem az elektronikus anyagban kellett javítanom. Volt, hogy oldalról oldalra néztük végig az apró hibákat, egymás mellett ülve az akkori C épület földszinti irodájában. A Professor Úr nem ismert lehetetlent, addig nem volt nyugodt, míg minden apró hiba javításra nem került. Ez a precizitása aztán a későbbiekben, a pályázati munkában is megmaradt. Annak ellenére, hogy az alig két évesemet kellett itthon hagynom, nagyon boldog voltam, hogy ennek a jó kis csapatnak a tagja lehettem. A Professor Úr a gépészmérnök oktatók felkutatásában is nagyon ambiciózus volt. Szerette volna a legjobb kollégákat megnyerni, hogy Szombathelyet válasszák. Szép lassan felállt az oktatói gárda is, és kezdődhetett a gépészmérnöki alapképzési szak népszerűsítése. Először a Savaria Történelmi Karnevál adott alkalmat, hogy a képzést „reklámozzuk”.

Amíg idáig eljutottunk, rengeteg munkacsoport értekezletet tartottunk, hogy minden rendben menjen. Az értekezletek a képzés beindítása után sem maradtak el, minden pénteken összeült a céges kollégákból és az egyetemi munkatársakból álló csapat. Ezeken az értekezleteken a Professor Úr mindenkit meghallgatott, mindenkivel próbálta megtalálni a közös hangot. Én úgy vettem észre, hogy a céges kollégák is felnéznek a Professor Úrra és elismerik a munkáját. A karneváli standnál lévő munkában a Professor Úr soha nem érezte, hogy Ő a „nagyember”, ugyanúgy kivette a részét minden munkából. Az iskolai road-show-k alkalmával kellemes orgánusának köszönhetően figyelemmel hallgatták őt a diákok.

Aztán kollégánk, Jurij Sidor 2015. októberi esküvőjén a Professor Úr megmutatta a bulis oldalát is. Kislányom, Natália végigtáncolta az estét, de a Professor Úrral, aki úgy viselkedett vele, akárcsak a nagyapja lenne, még ő sem tudta tartani a lépést. A TÁMOP 4.1.1.F-DUÁLGÉP pályázat finis-ében derült ki, hogy Natinak kistestvére lesz. Nagyon féltem, mit fognak mondani majd a főnökeim, de mindenki örömmel fogadta a jó hírt. Persze ezzel együtt mindenki sajnálta is, hogy egy darabig megint nem veszek részt az egyetem életében. Én is fájó szívvel

hagytam ott a csapatot, de tudtam, hogy ha leendő kislányom akkora lesz, hogy visszamegyek dolgozni, szívesen látnak majd vissza. Nóra 1 éves körül lehetett, mikor a gépész fiúk lecsó partit szerveztek a laborban, melyre engem is meghívtak. Nagylányommal, Natival ketten mentünk csak el, és egy kedves emlék a Professzor Úrral az is, amikor tanácsot adtunk egymásnak, hogy lehetne gyorsabban felvágni a lecsóhoz való paprikát. A Professzor Úrnak is megvolt a saját módszere, ami az enyémtől különbözött, de ha jól emlékszem, a Professzor Úr aztán később az én technikámat alkalmazta. Mivel még itthon vagyok a kis Nórival, most keveset találkozunk, de biztos vagyok benne, hogy a Professzor Úr a nyugdíjas éveiben sem fog otthon ülni és olvasgatni. Kívánom, hogy nyugdíjas évei egészében teljenek és unokáiban sok örömét lelje!

Niki

Palkovics László

Tisztelt Professzor Úr!

Tudtuk, hogy egyszer elérkezik ez a nap is, mégis fájó szívvel, de végtelen hálával szeretném kifejezni köszönetemet a szakmáért tett áldozatos munkája előtt.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy külön kiemeljem és köszönetet mondjak a szombathelyi duális gépészmérnökképzés létrehozásáért tett erőfeszítése-
iért. A felsőoktatási stratégia célként egy magasabb minőséget nyújtó, teljesít-
ményelvű és a gazdasági szereplők igényeit is kiszolgáló felsőoktatási rendszer
létrehozását jelölte ki, amelyhez példaértékű alapot teremtett a szombathelyi
képzés megalapításával.

A felsőoktatási intézmények akkor teljesítik megfelelően a feladatukat, ha a hallgatóknak átadott ismeretek a munkaerőpiacon relevánsak, a társadalom és a nemzetgazdaság számára egyaránt hasznosak, így hozzájárulva a foglalkoztatás növekedéséhez. Tudjuk, hogy Szombathelyen nagy hagyománya van a vállalati szféra együttműködésével folyó oktatásnak, mégis az, hogy a helyi társadalom minden szereplője közösen lép fel egy sikeres kezdeményezés érdekében, előrevetíti, hogy valóban egy minőségi felsőoktatási képzés megalapításának lehetünk tanúi.

Hiszem, hogy a nyugdíjba lépés nem egy elbúcsúzás, hanem egy békés időszak kezdete, ahol büszkén tekinthetünk vissza egy sikerekben gazdag életútra.

Boldog, békés nyugdíjas éveket kívánok Professzor Úr!

Prof. Dr. Palkovics László

Pócza Antal és Pócza Zsolt

Vállalatunk 2014 márciusában értesült először arról, hogy lehetőség nyílik a szombathelyi duális gépészmérnöki képzéshez csatlakozni. Nagy örömmel vettük az Egyetem részéről a megkeresést és küldtük vissza a csatlakozással kapcsolatos szándéknyilatkozatunkat. Egy év elteltével újra megkeresést kaptunk, szándékunk újbóli megerősítése végett, már dr. Horváth Béla Professzor Úrtól, mint a szombathelyi gépészmérnökképzés szakfelelősétől. Személyesen akkor még nem ismertük egymást, de az ismételt visszaigazolásunkat követően rövid időn belül az Egyetemen találkozhattunk. Nagyon sokat jelentett és jelent ma is nekünk az a nyitott és szívélyes fogadtatás, amiben akkor részesültünk. Nem egy nagyvállalat igazgatóiként vagy képviselőiként látogattunk el, hanem egy magyar, közepes méretű és családi tulajdonban lévő vállalkozás vezetőiként-, tulajdonosaiként. Nem 10 vagy annál több hallgatót szerettünk volna fogadni szakmai gyakorlatra, „csupán” évenként kettőt. Ennek ellenére mégiscsak azt éreztük, hogy igen is számítunk és partnerként vagyunk kezelve, függetlenül a fogadni kívánt hallgatói létszámtól vagy a vállalatunk méretétől. Ugyanannyira fontos szereplői lehetünk a szombathelyi gépészképzésnek, mint a többi multinacionális partner. Ezen fogadtatás megerősítette elhatározásunkat, és elmélyítette az oktatásba vetett hitünket, miszerint egy jövőjét építő vállalkozásnak a legjobb befektetése az oktatásba való инвестиáció.

Mára már mögöttünk van jó néhány közös roadshow, nyílt nap és munkacsoportülés, de szívesen gondolunk vissza az Oktatási Hivatal minőségbiztosítási ellenőrzésére is, amely számunkra az ismeretlen bizonytalanságával teli nap volt, de a Professor Úr személyes és magabiztos jelenlétével „példaértékű” minősítéssel végződött. Az erős partneri viszony az Egyetem és a vállalatunk között az ellenőrzést végzőknek is szembetűnt, külön dicséréttel illették és követendő modellként jegyezték. Meglátásunk szerint a szombathelyi siker záloga az a jól megtervezett és megépített, bonyolult „gépezet”, amely alkalom adtán a sok résztvevő különféle sajátossága miatt akadozik, de az olyan hozzáértő „karbantartó” személyeknek köszönhetően, mint a Professor Úr is, az eseti üzemzavarok könnyedén elhárulnak. Ennek a „gépezetnek” a gépkönyvét ők írták, a hibakódokra nekik van megoldásuk, mi mint „alkatrészek” csak köszönetet mondhatunk és hálásak lehetünk nekik. Köszönjük Professor Úr!

Nyugdíjba vonulásának alkalmából az Uniriv Kft. munkatársainak és vezetőségének nevében nyugalmas, örömkben és jó egészségben teli nyugdíjas éveket kívánunk Professor Dr. Horváth Bélának, aki nélkül a szombathelyi gépészképzés képzeletbeli fogaskerekeinek szüksége lesz egy időközi karbantartásra és újra zsírozásra, hogy azok még tartósan, megkopás nélkül, üzembiztosan foroghassanak.

Munkája, szakmai életpályája előtt tisztelegve, baráti üdvözléssel:

Pócza Antal és Pócza Zsolt

Sidor György

Horváth Bélát csak négy éve ismerem, ez idő alatt személyében egy kitűnő kollégát és elsőrangú vezetőt ismerhettem meg. Ő volt az, aki a régió gazdaságának igényére kezdeményezte és segítette a gépészmérnök képzés elindítását. Széleskörű tapasztalataival megteremtette a Savaria Műszaki Intézet felújításához szükséges feltételeket. Az Intézeten belül létrehozott egy fiatal munkaerőkből álló csapatot és sikeresen irányítja az aktuális kihívásoknak megfelelően. Béla kiváló menedzserként mindig megtalálja a megfelelő megoldásokat és képes kompromisszumokat kötni munkatársai érdekében. Vele könnyű dolgozni, mert mindig intelligens megoldásokat javasol. Béla egy olyan munkatárs, akitől mindig lehet – nem csak szakmai – tanácsot kérni, hiszen az én szememben Ő egy bölcs ember, aki nagy élettapasztalattal rendelkezik. Bátran állíthatom, hogy Béla egy jóindulatú személy, mivel többszörösen segített a karrierem továbbhaladása érdekében jó tanácsokkal és ajánlásokkal. Keményen, szorgalmasan dolgozó tanárként elérte a karrierje csúcsát és példaként szerepel az Ő általa létrehozott csoportjában.

Nyugdíjba vonulásod alkalmából, kívánok Neked kedves Béla kellemes élményekkel teli sok esztendő. Maradj mindig ilyen optimista és ne felejtsd el, hogy Szombathelyen mindig szeretettel fogadnak.

Gyuri

Solt Tamás

„Gépészek vagyunk mi, f...a gyerekek...”

Kedves Professzor Úr!

Viccelődni szoktam, hogy az „egészséges gépész sovinizmus” összetart minket, gépészeket. Az élet sokszor megmutatta, hogy így van. Mielőtt először találkoztunk, volt egy pont, amikor a szombathelyi gépészmérnökképzés ötlete éppen válságban volt. Az Egyetem akkori vezetése több hónap elvesztegetett idő után azt sorolta, hogy miért nem lehet megvalósítani a mindenki által dédelgetett álmot. Többen felháborodva követeltük, hogy olyan emberekre van szükség, akik nem a kifogásokat keresik, hanem arra koncentrálnak, hogy mi kell a célok megvalósításához. Ekkor jöttél TE és fáradtságos munkával, minden résztvevőt a helyes irányba állítva, elkötelezve létrehoztuk a gépészmérnök képzést Szombathelyen. Hálás vagyok, hogy megismerhettelek és együtt dolgozhattunk.

Az emberközpontú, barátságos, szeretetet sugárzó személyiséged a problémák biztos megoldását vetítette előre. A nyugodt erő, amit képviselsz biztonságot ad a bizonytalanoknak. Szerencsés vagyok, hogy a pályám során voltak ilyen emberek, akikre példaképként tekinthetek.

Volt egy főnököm, Marc, akire sokszor gondolok, és Rád emlékeztet. Egyszer Kínában voltunk együtt egy négy fős delegációval, aminek ő volt a vezetője, és több helyre utaztunk. Amikor megérkeztünk egy reptérre, kis autót küldtek értünk sofőrrel. Az öt fő csomagokkal túltöltötte a kocsit. Marc mindig elsőként szállt be az autóba, a hátsó ülés közepére, ami egyértelműen a legrosszabb hely volt. Nem tudtuk rávenni, hogy máshova üljön. Mindig mosolygott, barátságos volt mindenkihez, és erő áradt belőle, amiből mindannyian merítettünk. Talán nem véletlen, hogy a zakója hajtókáján volt egy vékony kis szalag, amiről szerényen hallgatott, a Francia Becsületrend.

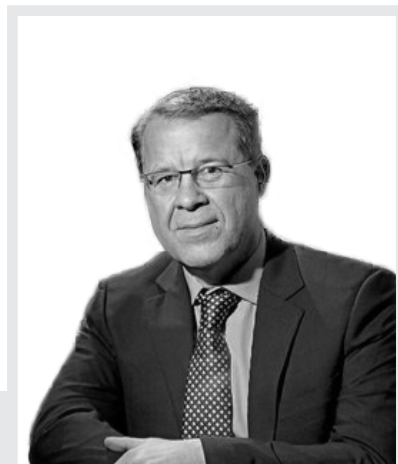
Számomra Neked is a legmagasabb elismerés érdemrendje csillog a melleden.

Kedves Professzor Úr!

Minden jót, erőt, energiát – és mindennek előtt –, jó egészséget kívánok Neked.

Tisztelettel és szeretettel:

Solt Tamás

Szijártó Zsolt

Professzor úr, az elkötelezett alapító!

Az gépészmérnöki képzés első kampányának közepén jártunk. Várakozásokkal, reményekkel és izgalmakkal teli időszak volt ez. A kampány részeként iskolalátogatásokat szerveztünk, melybe bekerült egy soproni iskola meglátogatása is. Professzor úr egyeztetette le az időpontot az iskola igazgatójával: egy új, most alakuló szombathelyi képzést népszerűsíteni saját városában, hiszen itt lakott, alkotott és tanított évtizedek óta az egyetemen. Januári nap volt, viszonylag enyhe tél, az iskolaszünet éppen csak véget ért a diákoknak. Felmentünk a kijelölt előadó terembe, berendeztük a szükséges kellékekkel az osztálytermet és várakozva tekintettünk egymásra. Gyorsan megbeszéltük a szerepleosztást és vártuk, hogy jöjjenek az első diákok.

A terem gyorsan megtelt, érdeklődő arcokat láttunk hasonló izgatottsággal, mint ami rajtunk is látszódott.

Professzor úr a maga kimért előadásmódjával, meggyőződéssel és hittel teli prezentációjával vitte el hírét a szombathelyi gépészmérnökképzésnek. A magam módján megpróbáltam a fiatalok nyelvén beszélni, és mivel viszonylag sok fiú volt a sorok között, a képzés arcának számító Rékával is igyekeztem Szombathelyre csábítani a soproni fiatalokat.

GÉPÉSZMÉRNÖKI SZAK
SZOMBATHELY

**ÉPÍTSD A KARRIERED, TANULJ A LEGJOBBAKTÓL,
SIKERES NAGYVÁLLALATOKNÁL,
DUÁLIS RENDSZERBEN!**

GÉPÉSZMÉRNÖKKÉPZÉS SZOMBATHELYEN

**JELENTKEZZ
2015. JANUÁR 8-IG:
www.szombathelyigepesz.hu**

DELPHI

iqor

SCHAEFFLER

LUK

DA

FAG

TDK

MINŐSÉGI KÉPZÉS! SZOMBATHELYI GÉPÉSZ!

f /szombathelyigepesz

Gördülékeny, összeszokott csapat benyomását kelthettük, hiszen ez már a sokadik ilyen előadás volt. A végén sokan jöttek ajándékokért és feliratkozni a levelezési - értesítési rendszerbe.

Miután elköszöntünk a diákoktól és az igazgatótól, utazó marketing felszerelésünkkel lépegettünk az autók felé. Kérdeztem a professzor úrtól, milyen érzései vannak, hogy soproniként Szombathelyre hívja a város szülötteit. Kicsit elgondolkodott, majd azt mondta: „Tudod, mikor felkértek és elvállaltam ezt a feladatot, hogy létrehozzam a gépzésmérnöki képzést Szombathelyen, csak egy cél volt előttem, hogy valóra váltsuk és megcsináljuk, még ha elsőre ez egy lehetetlen vállalkozásnak is tűnne. Ha egy gyerek érdeklődik a gépészet iránt, akkor az mindegy, hogy szombathelyi, soproni vagy más városban nőtt fel, csak egy a lényeg, mindenkit érjünk el, akit csak lehet és mutassuk meg, hogy képesek vagyunk rá, ha mindannyian összefogunk.”

Ezekben a mondatokban benne van minden, amit professzor úr képvisel. Ő az elkötelezett, soproniként szombathelyi gépzésmérnöki képzést létrehozó, örökké optimista, iskolaalapító.

Szijártó Zsolt

Takács Balázs

Egy 2700 fős nagyvállalat ügyvezető igazgatójaként bátran állíthatom, hogy ritka kiváltság olyan munkatárssal együtt dolgozni, aki bármi történjék is, mindig ugyanolyan elszántsággal és lelkesedéssel viseltet a munkája iránt. Horváth Béla azon kevés kolléga egyike, aki bármi történt is, a közös cél iránti elkötelezettségét és derűs alapállását egy pillanatra sem veszítette el. Függetlenül attól, hogy éppen egy aláírási ceremónián, a gépészmérnökképzés tananyagának bemutatásán vagy éppen a Savaria Karneválon találkoztunk, ugyanolyan derűvel, pozitívan és nyitottsággal viszonyult a szituációhoz. A – csak az őszintén optimista emberekre jellemző aprócska – mosoly mindig ott bujkált az arcán.

Talán éppen ennek a különlegesen pozitív gondolkozásnak köszönhető az is, hogy Béla az az ember, aki a gépészmérnökképzéssel kapcsolatos feladatokban a legmegértőbbben és mindig a megoldás szándékával vállalta fel a közvetítő szerepet a diákok, az egyetem és a vállalatok között. Tapasztalatom szerint mindig a minden fél számára megnyugtató kompromisszumra törekedett, és sokat tett azért, hogy ezt el is érjük minden alkalommal.

Bélát igazi csapatjátékosként ismertem meg, aki sikerélményeit is önzetlenül osztotta meg a projektben résztvevő munkatársakkal. A MAB Műszaki Tudományi Bizottságának (MTB) tagjává választásakor például a gépészmérnökképzés minden közreműködőjének megköszönte az elismerést.

Hiszem, hogy a duális gépészmérnökképzés elindításával hosszú távon is tettünk Szombathely, az egyetem és a következő mérnökgenerációk fejlődéséért. Ez a munka Béla áldozatvállalása, elkötelezettsége és pozitív gondolkozása nélkül nem valósulhatott volna meg. Köszönöm, hogy a projektben résztvevő kollégák számára munkájával, hozzáállásával példát mutatott. Büszke vagyok arra, hogy munkatársamnak nevezhetem, és nagyon örülök, hogy együtt dolgozhatunk ezen a fontos feladaton.

Takács Balázs

ügyvezető igazgató

EPCOS Elektronikai Alkatrész Kft.

Tancsics Róbert

Az én történetem 2015 őszére datálódik. Néhány héttel voltunk a 2015. szeptemberi tanévkezdés után, amely a szombathelyi gépészmérnökképzés történetében mérföldkő, tekintettel arra, hogy ekkor indult el az egyetemi képzés. Az első évfolyam tanévkezdéséig hosszú út vezetett, sok-sok elkötelezett ember széleskörű összefogása és kitartó munkája kellett a sikeres szakindításhoz, de közülük is kiemelkedett a Professzor Úr nagy munkabíráásával és jó értelem-ben vett agilitásával.

Ilyen előzmények után vettünk részt – többek mellett – a Professzor Úrral októberben a 2016-os tanévhez kapcsolódó beiskolázási kampányrendezvényen. Talán sokaknak természetes lett volna az elmúlt időszak eredményeire alapozva vagy a történelminek nevezhető tanévnyitó hatása alatt várni, hogy a következő évfolyamok hallgatói „önmaguktól bejönnek az utcáról”. Ezzel szemben a Professzor Úr – lendületéből mit sem veszítve – a rá jellemző alapossággal készült erre a kampányra is. Több volt ez az ügy számára, mint munka vagy megbízatás; az volt az érzésem, hogy a szombathelyi gépészmérnökképzés szenvedélyévé vált, s mint ilyen, itt nincs befejezett munka, csak folyamatos szolgálat.

A rendezvényen az első pillanattól kezdve lekötötte a hallgatóságát; tárgyilagos, emellett érdekesítő stílusú előadásában egyszerre tudott szólni a tizenéves középiskolásokhoz, a tanárokhöz, a szülőkhöz. Habitusa tiszteletet keltett, egy nyelvet beszélt, de mindenki értette, s megtalálhatta benne azt, amit, vagy akit

hallani akart; az egyetemi professzort, az empátikus pedagógust, a sallangmentes hétköznapi embert, aki „közülünk való”. Egyidejűleg képviselte a tudományos igényességet és a közérthetőséget.

Ott értettem meg teljességgel, hogy a szombathelyi gépészmérnökképzés sikeres elindítása kapcsán mennyire fontos volt az Ő tevékenysége, de elsősorban személye. Ő volt az, aki egyszemélyben hitelesen és hatékonyan tudta képviselni az „ügyet” akár akadémiai fórumokon, a felsőoktatás berkein belül, szót értett a gazdaság és a politika szereplőivel, de mindenekelőtt a jövő generációival.

Elévülhetetlen érdemeket szerzett a szombathelyi gépészmérnökképzés megteremtésében, ami méltó megkoronázása hosszú és sikeres szakmai pályafutásának.

Tancsics Róbert

Tatai-Szabó Miklós

Visszaemlékezés az eltelt negyvenegynéhány esztendőre

Talán nem árulok el nagy titkot, mikor elmondom, hogy Bélával mindketten a soproni Kempelen Farkas Gépipari Technikum padjait koptattuk. Úgy vélem, mindkettőnk életútját meghatározta ez az indíttatás. A gépipari adott megfelelő muníciót a műszaki pályára, megalapozott elméleti és gyakorlati tudást.

Béla egy évvel „felettem” járt, így látásból ismertük egymást, de különösebb kapcsolatunk nem volt. A Műegyetem Gépész Karán ellenben évfolyamtársak lettünk, mivel én nem teljesítettem az egy éves katonai szolgálatot az egyetem előtt, Béla meg „volt” katona. Az egyetemen rendszeresen találkoztunk, de mielőtt valaki azt képzei, hogy az Aud. Max-ban mondjuk a matekelőadások alkalmával, az téved. A hétvégi bulik alkalmával futottunk össze rendszeresen, de itt meg nem szabad „rosszra” gondolni, hogy holmi léha alakok voltunk. Nem, mindketten rendezőként dolgoztunk a hétvégi egyetemi bulikon, Béla az E-Klubban volt rendező, én pedig az „Ezres” kollégiumban. A szolgálat az E-ben volt a rangosabb, már csak a bulik mérete miatt is, nálunk a belépők ellenőrzésén túl kimerült a munka némi asztal- és széktologatásban. Természetesen mindezt „társadalmi” munkában végeztük, de azért volt előnye is: a klubközi igazolvánnyal, mikor nem voltunk

szolgálatban, más klubokba, mint pl. Illés, Metró, ingyenesen bemehettünk. Volt még egy szép hagyománya is ezeknek a buliknak: mikor a hivatalos program véget ért, a rendezők és a „kemény mag” – vagy akár a zenészek is – még ledobtak egy pohár italt a bárban. Ti. mindkét helyen volt egy úgynevezett bár, ahol ilyenkor kezdődött az élet. Az E-ben a méltán híres Sakál Vokál zenéje mellett lehetett még beszélgetni, már amennyire a hangerő engedte. A kollégium bájában pedig hosszú ideig Máté Péter zongorázott, nagyon hangulatos és emlékezetes estéket szerezve a műegyetemistáknak. Nos, ilyen alkalmakkal is többször találkoztunk, már csak a hasonló munka kapcsán.

Az egyetem után szétváltak útjaink, legalábbis egy „kis időre”, negyvenegynéhány évre. Béla az egyetemen maradt, mint tanársegéd, én meg kikerültem az iparba. Innentől fogva nem is sokat hallottunk egymásról.

2013. év vége felé megjelentek a hírek a duális gépészmérnökképzés indulásáról. Az egyetemen járva tudomásomra jutott, hogy Sopronból Horváth Béla jön Szombathelyre, és mint szakfelelős, ő fogja vezetni a programot. Az év végén felkerestem ez ügyben. Szívesen adott tájékoztatást és felvázolta a duális képzés indításának lépéseit. Úgy gondolom, nála alkalmasabb embert nehezen lehetett volna találni erre a feladatra. Ő az, aki kellő tapasztalattal rendelkezik egy ilyen súlyú projekt megvalósításához, meg tudja győzni az embereket, megtalálja a megfelelő munkatársakat és tud csapatot építeni.

A duális gépészmérnökképzés 2015 szeptemberében sikeresen elindult. Volt alkalmam betekinteni a szakindításhoz szükséges dokumentumokba, projektjelentésekbe. Ezeket egy néhány fős team készítette Béla vezetésével. Hatalmas munka volt, nagyon rövid határidőkkel, melynek összefogása, koordinálása Béla feladata volt. A szakindítással párhuzamosan folyt a kollégák felvétele, az épület átalakítása, a laborok építése és a tananyagfejlesztés. Számtalan feladat, melyekben helyt kellett állni. A végeredmény magáért beszél, de Horváth Béla munkája nélkül nem jött volna létre.

Annyiban szerencsésnek tartom magamat, hogy a tananyagfejlesztésben részt vehettem. Így ha szerény mértékben is, de én is hozzájárulhattam a duális mérnökképzés sikeréhez.

Tisztelt Professzor Úr, kedves Béla! Hetvenedik születésnapod alkalmával kívánok jó egészséget és még sok munkás és még több pihenéssel töltött évet!

T. Sz. Miklós

Operatív munkacsoport Kedves Béla!

Az operatív munkacsoport nevében szeretnénk megköszönni azt az odaadó munkát, amellyel segítetted a szombathelyi gépészmérnökképzés megvalósulását. A Te kitartásod, szakértő támogatásod nélkül ez a képzés nem lenne az, ami, egy országosan elismert és reményeink szerint fényes jövő elé néző műszaki képzés. A szombathelyi gépészmérnökképzésre a régió minden vállalata büszke lehet, legyen akár közvetlenül vagy akár csak közvetve érintve. A vállalatok támogatásával egy hatalmas lépést tettél, amivel gazdagodott Vas megye, a régió.

A képzés felépülését egészen a kezdeti lépésektől kísérted óvó szemeiddel és segítetted az akkreditációs folyamaton át, amikor megszámlálhatatlannak tűnő tananyagot kellett összeállítanunk, az első hallgatók felvételéig, amikor gyakorlatilag együtt izgultunk hétről hétre, hogy hány hallgató jelentkezett a szombathelyi képzésre. Az első percektől kezdve bástya voltál. Olyan bástya, amit kételyek nem rendítettek meg, amire mindig lehetett támaszkodni, ami mindvégig mutatta az irányt. Mindezt úgy tetted, hogy jókedvet, bölcsességet közvetítettél mindannyiunk felé.

GÉPÉSZMÉRNÖK képzés Szombathelyen

Bízást állíthatjuk, hogy ez alatt a néhány röpké év alatt sok mindent tanultunk mi is tőled, rólad! Csodáljuk nyugalmadat, őszinteségedet! Mi, munkacsoport tagok csak irigyelni tudunk kitartásodért, türelmedért, a kitűzött céllal szembeni alázatodért! Köszönjük, hogy megismerhetünk és munkatársunknak tekinthetünk!

Kívánunk még jó egészséget és sok örömet, minél több jókedvben eltöltött évet az unokák körében!

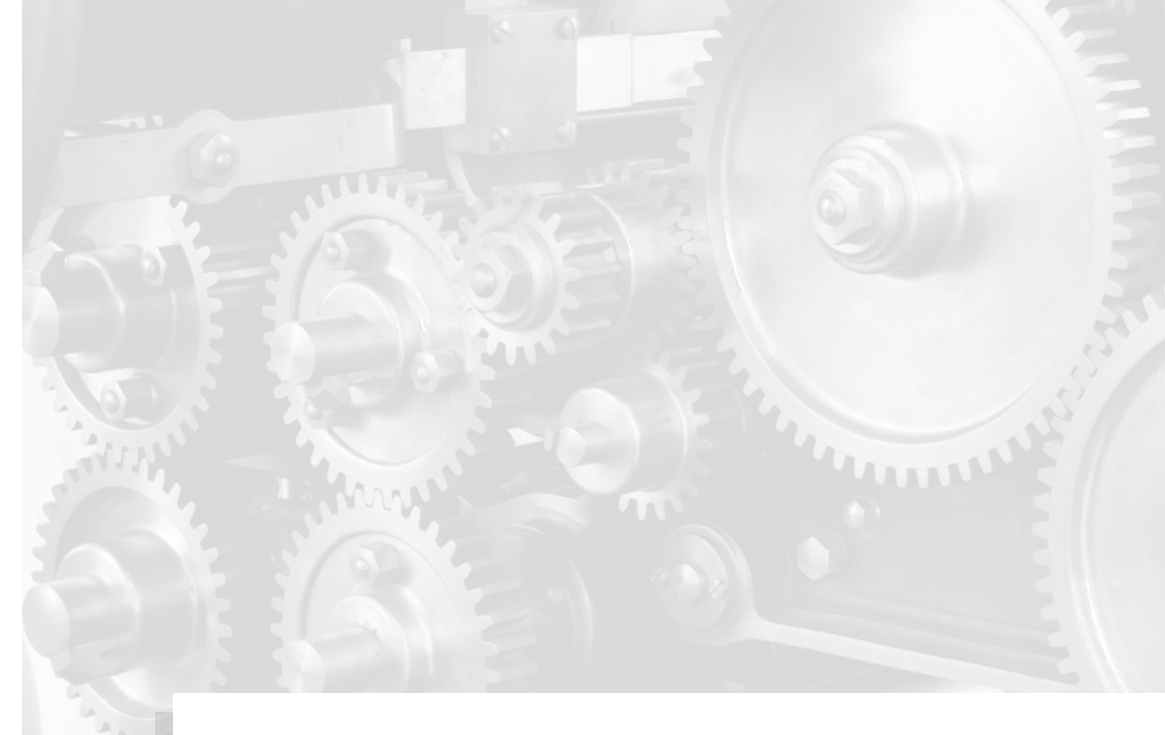
A gépész képzés statisztikája (egy kicsit más módon)

Gépész esküvők:

1. Dr. Jurij Sidor 2015. október
2. Andó Mátyás 2016. június

Gépész babák:

3. Sidor Krisztina 2016. május
4. Neubauer Nóra 2016. július
5. Fekete Joachim 2017. március
6. Kovács András Csaba 2017. március
7. Andó Szofi 2017. december
8. Horváth Nimród Ede 2018. augusztus

Válogatás az elmúlt évek dokumentaiból

Együttműködési megállapodás

1

MEGÁLLAPODÁS

a szombathelyi mérnöki képzések megteremtéséről

amely létrejött,

egyrészt a **Nyugat-magyarországi Egyetem** (továbbiakban: Egyetem), 9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky utca 4, képviseli Prof. Dr. Faragó Sándor rektor,

másrészt a Nyugat-Pannon térség meghatározó járműipari vállalatai (továbbiakban: Vállalatok):

a **BPW-Hungária Kft.**, 9700 Szombathely, Körmenyi út 98, képviseli: Brumbauer József ügyvezető igazgató,

a **DELPHI Hungary Kft.**, 9700 Szombathely, Zanati út 29/A, képviseli: Alan Leyland / Szabó András ügyvezető igazgató,

az **EPCOS Elektronikai Alkatrész Kft. a TDK csoport tagja**, 9700 Szombathely, Szent László király utca 6, képviselik: Bernhard Koch és Takács Balázs ügyvezető igazgatók,

a **Jabil Circuit Magyarország Kft.**, 3850 Tiszaújváros, Huszár Andor út 1, telephely: 9700 Szombathely, Vásártér utca 1, képviseli: Pajor Attila ügyvezető igazgató,

a **LuK Savaria Kft.**, 9700 Szombathely, Zanati út 31, képviselik: Michael Reinig és Gáspár Attila cégvezetők,

az **Opel Szentgotthárd Kft.**, 9970 Szentgotthárd, Füzesi út 15, képviseli: Solt Tamás és Joó László ügyvezetők,

harmadrészt **Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata** (továbbiakban: Város), 9700 Szombathely, Kossuth Lajos utca 1-3, képviseli dr. Puskás Tivadar polgármester között.

Preambulum

A felek összhangban Magyarország Kormányának gazdaság- és felsőoktatás-fejlesztési céljaival és törekvéseivel, úgy döntöttek, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem Természettudományi Karán szombathelyi képzési hellyel gépészmérnöki BSc. alapképzést indítanak. A magyar kormányzat – Prof. Dr. Klinghammer István felsőoktatásért felelős államtitkár támogatott levelében is kifejezett módon – kiemelt figyelmet fordít a szombathelyi mérnöki képzések megteremtésére.

A szakindítási szándék háttérében a 1667/2012. (XII. 20.) Korm. határozattal kiemelt járműipari központtá nyilvánított Nyugat-Pannon Járműipari és Mechatronikai Központot alkotó legnagyobb vállalatok kezdeményezése áll. A fejlesztés kiemelt célja a helyi kutatás-fejlesztési központok létrehozása a vállalatoknál, ezáltal a magasabb hozzáadott értéket termelő mérnöki munkák arányának növelése. A Nyugat-Pannon Járműipari és Mechatronikai Központ célja, hogy 250 milliárd forint tőkeberuházással 25 ezer új munkahely jöjjön létre a térségben.

A vállalkozások fejlődésének, a munkahelyteremtésnek előfeltétele a helyi – az Egyetem, a Vállalatok és a Város partnerségére építő – duális műszaki képzés megteremtése. A felek eltökéltek, hogy ennek keretében Szombathelyen gépészmérnöki, majd ezt követően villamosmérnöki alapképzés induljon a Nyugat-magyarországi Egyetem Természettudományi Karán.

Ennek érdekében folytatott előkészítő megbeszéléseket a Nyugat-magyarországi Egyetem, a térség meghatározó járműipari vállalatai, Szombathely Megyei Jogú Város és a Vas Megyei Kormányhivatal. A megbeszélések eredményeként a felek döntöttek arról, hogy 2015. szeptemberi kezdéssel gépészmérnöki alapképzést indítanak, amelyet a felek minden rendelkezésre álló forrással támogatni és vállalásaikat e nyilatkozatban rögzíteni kívánják. A vállalatokat kezdeményezésük támogatásáról biztosította dr. Hende Csaba szombathelyi országgyűlési képviselő, Magyarország honvédelmi minisztere.

I. fejezet

Az Egyetem vállalásai

1. Az Egyetem a Savaria Egyetemi Központ Természettudományi Karán létrehozza a Műszaki Intézetet, amely a jövőben a képzéseket irányítja, szervezi és felügyeli. A gépészmérnöki BSc. alapszak tervezett megindítását követően a Természettudományi Kar felveszi a Természettudományi és Műszaki Kar nevet.
2. Az Egyetem a Várossal és a Vállalatokkal közösen Duális Képzési Központot hoz létre a Természettudományi Karon.

3. Az Egyetem vállalja, hogy haladéktalanul elkészíti és a korábbi vállalásainak megfelelően legkésőbb 2014. március 31-ig a Szenátus által jóváhagyva benyújtja az Oktatási Hivatalhoz a gépészmérnöki alapszak akkreditációs anyagát.
4. A szakfelelős Prof. Dr. Horváth Béla okl. gépészmérnök, intézetigazgató egyetemi tanár, a szakindítás koordinátora dr. Németh István egyetemi docens, a Természettudományi Kar dékánhelyettese.
5. Az Egyetem vállalja, hogy a gépészmérnöki képzés sikeressége érdekében kihasználja a pályázati lehetőségeket, első lépésben TÁMOP 4.1.1.F/2013. pályázatot nyújt be a képzés megteremtéséhez.
6. Az Egyetem vállalja, hogy a szombathelyi mérnöki képzések elnyert pályázati és egyéb forrásait, illetve támogatásait elkülönítetten, alszámlán vezeti, a pénzeszközöket a szombathelyi mérnöki képzésekre fordítja, azok felhasználásáról a megállapodás záró rendelkezéseiben létrehozott Egyeztető Fórumot tájékoztatja.
7. Az Egyetem vállalja, hogy a Város támogatásával és a Vállalatok közreműködésével új oktatókat telepít le Szombathelyen. Az oktatók kiválasztása a megállapodás záró rendelkezésében létrehozott Egyeztető Fórum bevonásával történik.
8. Az Egyetem a szombathelyi műszaki képzések minőségének szavatolása érdekében Szakmai Tanácsadó Testületet hoz létre Prof. Dr. Palkovics László akadémikus (BME), Prof. Dr. Neményi Miklós akadémikus (NymE) és a vállalatok képviselőjének részvételével.
9. Az Egyetem vállalja, hogy a kormányzat által biztosított, Felsőoktatási Struktúraátalakítási Alapból származó 2013. évi többletforrásból – az Emberi Erőforrások Minisztériuma Felsőoktatásért Felelős Államtitkárságon lefolytatott korábbi egyeztetéseknek megfelelően – elkezd a szombathelyi gépészmérnöki képzés akkreditációjához szükséges tárgyi és személyi feltételek megteremtését.
10. Az Egyetem vállalja, hogy a fentiekben megfogalmazott akkreditációs anyag elkészítésének és benyújtásának állásáról, a személyi és tárgyi fejlesztések, valamint a megpályázott és elnyert források felhasználásáról a megállapodás záró rendelkezésében létrehozott Egyeztető Fórumot minden hónap 10. napjáig írásban tájékoztatja.

II. fejezet

A Vállalatok vállalásai

1. A Vállalatok vállalják, hogy a mérnökképzések duális képzési forma keretében valósulnak meg az első szemesztertől kezdve, összhangban az országos felsőoktatási törekvésekkel.
2. A Vállalatok vállalják évente átlagosan legalább összesen 50 fő – az első három évben felmenő rendszerben évenként azonos mértékben növekvő számban – szerződéses képzését duális formában.
3. A Vállalatok közösen biztosítják, hogy tevékenységi körüknek megfelelően a későbbiekben kiválasztásra kerülő, Vas megyében letelepedett végleges szakfelelős, illetve további 6-8 tudományos fokozattal rendelkező egyetemi oktató megfelelő motiválása és szakmai fejlődésének segítése érdekében, az egyetemi feladatok mellett vállalati megbízásokat, egyes esetekben pozíciókat is betölthessenek a vállalatoknál, illetve a kutató-fejlesztő munkában is részt vehessenek.
4. A laboratóriumi háttér biztosítása érdekében a Vállalatok vállalják, hogy a meglévő laboratóriumi háttérüket a duális képzés keretében rendelkezésre bocsátják, illetve kölcsönösségi alapon a más vállalatnál képzett hallgatók is használhatják a csak az adott cégnél rendelkezésre álló eszközöket.
5. A Vállalatok vállalják, hogy jövőbeni laborfejlesztéseiket a tervezett mérnöki képzésekkel összhangban fogják megtervezni, illetve megvalósítani.
6. A Vállalatok vállalják, hogy a fent megfogalmazottak alakulásáról a megállapodás záró rendelkezéseiben létrehozott Egyeztető Fórumot rendszeresen tájékoztatják.

III. fejezet

A Város vállalásai

1. Szombathely Megyei Jogú Város kiemelt prioritásként kezeli a gazdaságfejlesztést és az ahhoz kapcsolódó szakképzés- és felsőoktatás-fejlesztést.
2. A Város a mérnöki képzések indításához szükséges személyi és tárgyi feltételek kialakítását az iparüzési adóbevételek terhére támogatja.
3. Ennek érdekében a Város éves költségvetési rendeletében, külön tételsoron előírányzatot biztosít, amelynek felhasználásáról – a mindenkori költségvetési rendeletben meghatározott eljárásrend szerint – önálló előterjesztés alapján dönt.

4. A Város vállalja, hogy a fent megfogalmazottak alakulásáról a megállapodás záró rendelkezéseiben létrehozott Egyeztető Fórumot rendszeresen tájékoztatja.

IV. fejezet

Záró rendelkezések

1. A felek a szombathelyi műszaki képzések sikeressége érdekében, tekintettel a feladatok súlyára a korábbi egyeztetéseket fenntartják, intézményesítésére Egyeztető Fórumot hoznak létre, amely a képzéssel kapcsolatos jövőbeni feladatokat koordinálja. A Fórum tagjai a Nyugat-magyarországi Egyetem, a részes vállalatok, Szombathely Megyei Jogú Város és a Vas Megyei Kormányhivatal. Az Egyeztető Fórummal kapcsolatos szervezési és koordinációs feladatokat a Vas Megyei Kormányhivatal látja el.
2. A felek vállalják, hogy szükség szerint, de legalább kéthavonta beszámolnak az Egyeztető Fórum előtt az elvégzett feladatokról és áttekintik a jövőbeni teendőiket.
3. A felek vállalják, hogy a szombathelyi mérnöki képzésekkel kapcsolatos, illetve azt közvetlenül érintő ügyekben a többi szereplő meghallgatásával, azok érdekeire is figyelemmel közösen hozzák meg döntéseiket.
4. A felek vállalják, hogy – a Nyugat-Pannon Járműipari és Mechatronikai Központ bevonásával – közösen marketing és beiskolázási kampányt indítanak a képzések sikeressége érdekében és közösen kidolgozzák a hallgatók duális képzésbe történő kiválasztásának (előszűrésének) rendszerét.
5. A megállapodás 1. számú mellékletét képezi a Gépészmérnöki (BSc.) alapszak indításának ütemterve.

Szombathely, 2013. november 22.

Prof. Dr. Faragó Sándor
rektor
Nyugat-magyarországi Egyetem

Dr. Puskás Tivadar
polgármester
Szombathely Megyei Jogú Város

Brumbauer József
ügyvezető igazgató
BPW-Hungária Kft.
9700 Szombathely, Köröndi út 98.
Adószám: 10575561-2-18

Takács Balázs és Bernárd Koch

ügyvezető igazgatók
EPCOS Elektronikai Alkatrész Kft.

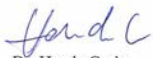

Michael Reinig és Gáspár Attila
cégvezetők
LUK Savaria Kft.

Alan Leyland / Szabó András
ügyvezető igazgató
DELPHI Hungary Kft.

Pajor Attila
ügyvezető igazgató
Jabil Circuit Kft.

Solt Tamás és Joó László
Opel Szentgotthárd Kft.
H-9970 Szentgotthárd, Fűzesi u. 15.
Adószám: 10645300-2-18
3.

A megállapodásban foglaltakat támogatom:

Dr. Hende Csaba
országgyűlési képviselő
Magyarország honvédelmi minisztere

Marangó Bertalan
kormány megbízott
Vas Megyei Kormányhivatal

Záradék:

Magyarország Kormányának felsőoktatásért felelős államtitkáraként támogatom és kiemelt figyelmet fordítok a szombathelyi mérnöki képzések megteremtésére.

Prof. Dr. Klinghammer István
felsőoktatásért felelős államtitkár

E-mailek

2014. 11. 23. 15:50

Tárgy: Tanrend.

Kedves Kollégák!

Kérem, hogy a tanrendhez az eddig összegyűlt anyag összegzése - figyelembe véve az újként kapott formai elvárásokat is - a csatolt szerint készüljön el (hi.: szerda reggel).

Ebben az „1. félév” és az „1. vállalati gyakorlat” c. munkalapokat már összeraktam, ezek legyenek a minták a továbbiakhoz.

Feladatok:

Guszt:

a 2–7. félévek táblázatainak összerakása a minta (1. félév) alapján (ide az „Előadás tartalmának rövid leírása” c. oszlopba a szakindítási dokumentum tantárgyi lapjairól kell értelemszerűen átmásolni a tárgyleírásokat; a „Gyakorlat tartalmának rövid leírása” c. oszlop anyagát össze kell állítani, ebben segítséget ad: az előadások meglévő tartalma, az 1. féléves minta, továbbá a társkarok honlapjai; a munkában minden kolléga vegyen részt. Guszt egyenletesen szétosztja a tárgyakat mindannyiótok között, figyelembe véve, hogy ki mit választott már).

Matyi:

a 2–7. vállalati gyakorlat c. munkalapok összerakása a minta (1. vállalati gyakorlat) alapján (ide az eddig elkészült anyagok értelemszerű beillesztése, továbbá a cégektől érkező új információk folyamatos bedolgozása szükséges).

Ha kérdésetek van, hívjatok.

Jó munkát: Főnök

2014.11.30. 20:00

Tárgy: Re: Jövő hét programjai

Kedves Zsuzsa!

Köszönöm az alapos feladat-leírást. Én jövők:

- szerdán a kancellári találkozóra (utána véglegesítjük a duális tanrendet és tartozékait), valamint
- pénteken a nyílt napra.

Üdv: Béla

2014. november 30. 18:23 Birosz Zsuzsanna írta, <bzsuzsa@ttk.nyme.hu>:

Sziasztok,

A jövő hét programjaival kapcsolatosan szeretnék tájékoztatni Benneteket, mert néhány dolgot össze kell hangolnunk.

Megpróbálom időrendi sorrendbe összegyűjteni (az iskolalátogatásokat nem írom le, az az ütemterv szerint fog menni):

HÉTFŐ – KEDD

A duális képzési anyagok véglegesítése, hogy szerdán le tudjuk adni szenátus előterjesztésre (szerződések, tanterv)

Mai állapot:

- együttműködési megállapodás tervezet egyetemi kontrollra elküldve, cégek párhuzamosan egy utolsó ellenőrzésre, vezetői jóváhagyásra küldték. Ha végleges, jóváhagyott anyagok vannak, akkor kezdjük az aláíratásokat.
- hallgatói szerződés minta céges utolsó körös véleményezésén (én még nem kaptam meg)
- „közel végleges tanrend változat, amelyből már csak pár vállalati név hiányzik” (HB)

Felelősök: mindannyian

SZERDA

8.00-tól kancellári találkozó kb. 10-ig

Érintettek (várhatóan): Horváth Béla, Németh István, Birosz Zsuzsa

Erről a programról remélhetően elnök-rektorhelyettes asszonytól kapunk holnap részletesebb információkat.

CSÜTÖRTÖK

Mozi

Információ a programról:

„December 4-én, csütörtökön 4 órakor a kampány keretében a 11–12 osztályos diákok, regisztrációt követően, részt vehetnek ingyenesen a Savaria moziban tartott filmvetítésen.

A tájékoztatót kiküldtük minden szombathelyi iskolának, illetve a facebook oldalon is hirdetjük az alábbiak szerint: „11–12. osztályos vagy? Akkor NE szalaszd el a lehetőséget! Ingyenes mozifilmnézés Szombathelyen a Savaria moziban! a „Csillagok között” (Interstellar) című amerikai sci-fi filmet nézheti meg az első 300 regisztráló ingyen! Szólj a haveroknak, aztán kattints a regisztrációhoz az alábbi linkre: http://bsocl.com/Mozifilm_regisztráció. A vetítést megelőzően Pajor Attila ügyvezető úr ad egy 10 perces rövid tájékoztatót a képzésről a jelenlévőknek, a regisztráltakat pedig a megszerzett email címek segítségével majd folyamatosan e-mailben is tájékoztatjuk” (Réka)

Itt kellene egyetemi részről is néhány percben beszélni. Ki vállalja (Gusztí? Matyi?) Jelezzetek vissza!!!

Ki tud/szeretne még menni?

PÉNTEK

Nyílt Nap

A programról tájékozódhattok a következő helyen: <http://ttk.nyme.hu/Lapok/Home.aspx>

A cégek 8.00 és 9.30 között pakolnak ki a C ép. Aulájában.

Ugyanekkor kellene a Műszaki Intézetnek is kipakolni. Két asztalt kértem (+ cégenként 1-1), tehát összesen 8 asztalt. Elosztókat össze kell számolni, hogy mennyire van szükségünk és még mire van szükségünk!

Felelősök: Matyi, Endre, Laci

10-től a Díszteremben lesznek a központi előadások. A kiírt program szerint István tart rövid előadást. Kérem, hogy lehetőleg Guszti is legyen ott.

Az előadások után következik a túra, a túra végállomása a C aula és a nagyelődő. Ott várjuk a gépészmérnöki és műszaki menedzser szakok (őket Nemes Józsi később felviszi a B 67-be) iránt érdeklődőket. Ott Guszti és a cégek képviselői adhatnak elő. Azért azt írom, hogy adhatnak elő, mert valószínűsíthetően minden érdeklődő hallotta már az előadásokat a saját iskolájában. Így inkább azt kellene elérnünk, hogy kérdezzenek a gyerekek, mi érdekli őket... Kb. 14 óra körül lesz vége a programnak.

A cégeket vendégül látjuk (ahogy a Kutatók Éjszaka programon is tettük).

Vendéglátás helyszíne: B épület 1. em. (Timi irodája)

Felelősök: Niki, Timi.

Én próbálok folyamatosan jelen lenni mindenhol.

További program:

Ezen a héten találkozunk kellene az építészekkel is (Epcos helyszínen), már előző hétre ígértük, de kimentettem magunkat.

A fentiek függvényében mikorra szervezzem (István, Guszti, Matyi)?

Jelezzétek, ha valamit nem jól ütemeztem vagy további programról tudtok, amit a többiekkel is meg kellene osztani.

Üdv,

Zsuzsa

2015. 04. 01.

Tárgy: Laborfejlesztés.

Kedves Kollégák!

Az eddigi információk alapján a csatolmány szerint tudtam összegezni a 1,5 milliárd Ft-os laborfejlesztés tartalmát.

Megjegyzéseim, észrevételeim az anyaggal kapcsolatban:

- a végösszeg a tervezettel megegyező, így változtatások (a feketével írt tételek esetében) csak a meglévők rovására tehetők;
- érdemi változtatás a pirossal és a zölddel írtakban nem tehető, mivel ezek mögött már beadott pályázatok állnak;
- az anyagot összhangba kell hozni a VKSZ pályázattal, aminek azonban pontos tartalma (l. alább) még nem ismert (amit tudunk róla az az, hogy abban is vannak nagy értékű mikroszkópok);
- a jelen anyag fizika és áramlástechnika laborjánál is van szélcsatorna (bár nem azonos paraméterekkel), kell-e mind a kettő?
- a fizika labornál is szerepel 8 db számítógép (kellenek-e az informatikai labor tartalma mellett?);
- a hegesztő-hőkezelő labor tartalmát pontosítani, véglegesíteni kell;
- a laborok végleges szakmai tartalmát mi szakemberek (oktatók) döntjük el (vita esetén a végső döntés enyém);
- a laborok elhelyezésére azonban csak javaslatokat teszünk, itt a döntés a Kar, a SEK és az Egyetem vezetői (kancellár) kezében van (sőt még az Egyeztető Fórum is beleszólhat, hiszen nem dőlt el véglegesen az EPCOS épület sorsa), ezért kérem, hogy ebben a kérdésben ne folytassunk helyi vitákat.

Üdvözléttel: H. Béla

2015. 09. 22. 21:43

Tárgy: *DUÁLGÉP költségek.*

Kedves Zsolt!

A következő változás-bejelentőben az alábbiak szerepeltetését kérem:

1. Az Ábrázoló geometria tantárgyhoz a CABRI 3D szoftver beszerzését (ár: 570,- EUR).
2. A tankönyv-beszerzést biztosító sor összegének 400 ezer Ft-tal történő emelését.
3. Informatikai képzések finanszírozásának lehetőségét (a szükséges összegről kérem, hogy Németh István bevonásával egyeztessünk).
4. Annak engedélyezését, hogy a jóváhagyott vendégprofesszori keretet (12 hét) ne egy fővel, hanem többel fedjük le.
5. Vendégprofesszorok útiköltségének térítését (várhatóan 5 fő, 150 ezer Ft/fő).

Ahhoz, hogy a vázolt új feladatok forrását eldönthessem, szükséges tudnom az eddigi költségek (már kifizetett és lekötött kiadások) jelenlegi helyzetét (amit mielőbb várok Tőled).

Üdv: H. Béla

2018. 04. 06. 8:09

Tárgy: Fw: MAB; MEGHÍVÓ a MTB április 9.-i ülésére

Kedves Barátaim!

Örömmel tájékoztatlak benneteket, hogy a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MAB) Plénuma a közelmúlti ülésén a MAB Műszaki Tudományi Bizottságának (MTB) tagjává választott.

Meggyőződésem, hogy ez a szakmai elismerés nemcsak személyemnek szól, hanem annak a csapatnak (város, megye, egyetem, cégek képviselői) is, amelyek tagjaival együtt elindítottuk a szombathelyi gépészmérnök-képzést. Szól továbbá a Savaria Műszaki Intézet és az Operatív- és a Kommunikációs Munkacsoport kollektívájának is, akikkel együtt eredményesen, és országosan is példa értékűen működtetjük a szombathelyi duális gépészmérnök-képzést.

Úgy gondolom, hogy ezzel a szombathelyi gépészmérnök-képzés egyértelműen elismertetett a hazai gépészmérnök-képzések sorában.

Köszönöm mindenkinek a támogatását, munkáját, amit kérek a továbbiakban is, a szombathelyi duális gépészmérnök-képzés eredményessége érdekében.

Üdvözlettel: Prof. Dr. Horváth Béla

A Műszaki Intézet 2016–2020. közötti tervei, jövőképe

I. PROBLÉMÁK

1. Üzemeltetés, fenntartás

A gépészmérnöki képzés a régiós cégek igénye miatt jött létre. Az adott képzés papíron való indítása azonban nem jelenti az üzemeltetés megoldását. A Műszaki Intézet várható, oktatással közvetlenül összefüggő költségtételei a következők lesznek (1. táblázat).

1. táblázat. Várható költségek – oktatás

Oktatáshoz kapcsolódó költségek

Természettudományi tárgyak	Oktatók órabére, kémia labor, fizika labor
Nyelvi képzés	Oktatók órabére
Testnevelés	Oktatók órabére, terem bérlet
Gazdasági tárgyak	Oktatók órabére
Saját laborgyakorlatok (Gyártás, Anyagismeret...)	Alapanyag, kellékanyag

Béreköltség

Oktatók	Szuperbruttó költség
Kisegítő személyzet	Szuperbruttó költség

Továbbképzés

Szakkönyvek	Ár
Konferencia és utak	Szállás, útiköltség, napidíj
Tanfolyamok	Oktató, útiköltség

Mivel a belső és a szükséges külsős óraadók bérezése adott, ez jól számítható költséget jelent, amit az egyetemi kifizetéseknél prioritásként is kezelnek. Más kérdés, hogy a gyakorlatokhoz kapcsolódó közvetlen költségek, illetve a továbbképzés költségei már egyáltalán nem prioritás. Sajnos a továbbképzést sokszor az oktatók is másodlagosnak tekintik, így a műszaki képző területeken is kevésbé szervezik és várják el.

Előbbi problémához képest azonban hosszú távon fontosabb az infrastruktúra megléte és üzemeltetése, mely a műszaki képzések területén igen nagy összeget jelent. Ezért problémás, hogy az egész éves hallgatói költségtérítést 650 ezer Ft-ban maximalizálják, hiszen ez nem elegendő a minőségi gépészmérnök és más műszaki képzések fenntartásához. A 2. táblázatban látható, hogy milyen várható költségek lesznek a Műszaki Intézetben az infrastruktúrához kapcsolódóan.

2. táblázat. Várható költségek – infrastruktúra

Rezsi költségek

Fűtés	B és C épület arányosan (jobb lenne mérővel ellátni)
Áram	B és C épület arányosan (jobb lenne mérővel ellátni)
Takarítás	B és C épület négyzetméter alapján
Igazgatás	Általány, kampusz vezetés, bérszámfejtés, informatika, számlázás, iratraktározás...
Karbantartás	Víz, áram, fűtési rendszerek, épület karbantartás...
Kampusz gondozás	Zöld területek, kerítés, kapuk, portaszolgálat
Felújítási alap	Épületek kívülről, tetők, közös terek, mellékhelyiségek

Fejlesztés

Oktatás technika fejlesztése, szinten tartása	Ár
Helyiség felújítások (festés, ajtó, padló, ablak...)	Szállás, útiköltség, napidíj
Laboreszközök (közbeszerezési felár)	Oktató, útiköltség
Számítógépek, laptopok	3 év amortizáció

Induló képzés kapcsán ugyan vannak pályázati források, amiket az infrastruktúra rendbetételére felhasználhatunk. Kb. 190 millió Ft-ot terveztünk épület felújításra, mely azonban nem elegendő a teljes képzési terület rekonstrukciójára. További probléma, hogy a nálunk definiált alap cél, miszerint minőségi képzés az elsődleges, magával vonja, hogy a felépített infrastruktúrával folyamatosan foglalkozzunk. Ez például annyit jelent (2015-ös felújítási adatokból számítva), hogy egy 40 fős informatikai terem fenntartása évente 6,5 millió Ft, melynek jelentős része – 5 millió Ft – az informatikai eszközállomány amortizációjának fedezete. Ugyanilyen számítás alapján egy 70 fős terem fenntartási költsége évente 1,8 millió Ft. Sajnos a magyar felsőoktatás az amortizációt és a folyamatos fejlesztést nem számítja, kampányszerűen, pályázatokból oldják meg a fejlesztéseket, ami azzal is jár, hogy utána ingyen erőforrásnak tekintik, vagyis nem foglalkoznak a szükséges korszerűsítési tartalékok képzésével.

2. Pénzügyi kiszámíthatóság

Egy adott szervezett pénzügyi egyensúlya nyilván fontos dolog. Egyetemek esetén a bevételi oldalon főként a hallgatók után járó állami támogatások és a pályázatok állnak. Ebből adódóan a bevételek folyamatossága nem tervezhető, így az üzemeltetési tervek is csak elméletiek – már ha vannak egyáltalán. Ezt a kiszolgáltatottságot sajnos az is fokozza, ha a pénzügyi keret elméletileg rendelkezésre is áll, azonban az egyetem fizetési morálja miatt többnyire csak nagyon lassan érvényesíthetőek. A Műszaki Intézet kapcsán ez a veszéllyel is jár, hogy az eszközállomány fejlesztését nem fogjuk tudni megoldani, mert az ipari partnereknél már meglévő adósságállományunk van. Az elmúlt 1 év alapján ez nem elhanyagolható probléma, mert 200 ezer Ft, illetve 2 millió Ft-os számlák kifizetése is hónapokat késet, miközben elvileg majd 1000 millió Ft-os keret áll rendelkezésünkre, melyből valójában az egyetem 10-20% alatti összeget fizetett csak ki.

Más probléma – de ugyanúgy pénzügyi – a jelenlegi közbeszerzési rendszer. Ha az alapszabályok nem változnak, ez azt jelenti, hogy minden nagyobb beszerzés több, mint 0,5–1 év alatt tud csak realizálódni. Ami nem mindig illeszkedik a pályázati határidőkhöz, ráadásul lényeges erőforrást fordít a Műszaki Intézet ezeknek a beszerzéseknek a menedzselésére.

Továbbá érdekes folyamat Magyarországon, hogy aki jól gazdálkodik, attól elvesznek forrást, aki rosszul, annak meg adnak. Ez önmagában nem ösztönző megfontolt nulla közeli gazdasági évek tervezésére. A struktúra átalakítási támogatások mellé így kiegészítő fejlesztési támogatások kellenének a jól gazdálkodó,

célokat megvalósító szervezeti egységek részére.

3. Oktatói állomány

Az oktatói állomány megfelelő színvonalú fejlesztése alapvető fontosságú ebben az intézetben. Hiszen a jelenlegi állomány a gépészmérnökképzés beindításához elegendő, de több évfolyam kezelésére már nem elégséges. A gépészmérnöki BSc képzés felfutásáig a gépészmérnök végzettségű oktatók létszáma el kell, hogy érje a 20 főt. A megfelelő szakmai tudású, illetve nem kevésbé fontos gondolkodásmódú, tenni, fejleszteni akaró oktató szerződtetése problémás feladat. A hatékony működéshez elengedhetetlen, hogy egy vezető oktató valóban több tárgyat is gondoljon, amihez megfelelő nyitottság is kell, illetve itt alapvetően fontos az önképzés és a továbbképzés lehetősége és elvárása.

Magyarországon sajátos folyamat, hogy az oktatói állomány minősítése a kutató munkája alapján történik. Sajnos az elmúlt évek folyamatos szigorításainak köszönhetően csöppet sem reális elvárásokat várnak el a fiatalabb, előre lépni vágyó oktatóktól. Az egyértelmű, hogy egy oktatási intézménynek foglalkoznia kell kutatással is. Azonban a műszaki kutatások többségéhez idő és eszköz kell. Illetve nehezen képzelhető el, hogy 2 óra kutatás után valaki tart 2 órát, majd utána ismét kutatással foglalkozik. Mivel a Műszaki Intézetből jelen állapotban hiányoznak a PhD hallgatók és a belépő oktatók, ezért a teherelosztás és az utánpótlás is nehézkes lesz.

Az oktatók folyamatos szakmai fejlődéséhez nélkülözhetetlen a szakmai konferenciákon (külföldieken is) való megjelenés. Ennek lehetőségei egyre inkább beszűkülnek, aminek biztosan minősítési/minőségi következményei lesznek.

II. LEHETŐSÉGEK

1. Bevétel – oktatás

A Műszaki Intézet alapvető célja a minőségi gépészmérnöki BSc képzés. Létrehozásából adódóan 2020-ig alapvető feladata, hogy megerősítse a pozícióját a gépészmérnök képzések között, főként a duális és a minőségi képzési sajátossága miatt. Nagyobb létszám képzése (max. 100 fő/év), a következő években nem tűnik reális célnak. Azonban ez a létszám (jelenleg 80 fő) elégséges ahhoz, hogy alapjaiban finanszírozza a Műszaki Intézet működését.

A gépészmérnöki BSc képzés jelenleg gépgyártástechnológia irányultságú. Rövid távon célszerű két szakirány: gépgyártástechnológia és géptervező nevesítése.

Másfajta bővítési lehetőség az angol nyelvű gépészmérnöki BSc képzés meghirdetése. Ennek előkészítése legalább 1-2 évet vesz igénybe. Azonban az oktatói állomány és a szükséges infrastruktúra rendelkezésre állhat a magyar gépészmérnöki képzés alapján.

A BSc képzés felfutása után (3,5 év) elengedhetetlen a gépészmérnöki MSc képzés beindítása. Az MSc képzésen belül új szakirányként megjelenhet az energetikai szakirány. Ezzel elérhető, hogy adott hallgatók tovább maradjanak a képzési rendszerben – úgy, hogy nem a társadalom erőforrásait pocsékolják.

Iránymutató lehetne (bár ennek jelenleg nincs meg a jogszabályi háttere), és a minőségi képzést erősítené, ha kísérleti/átmeneti jelleggel 5 éves gépészmérnök képzést is indíthatnánk. Ennek hátterét külön hallgatói szerződés biztosíthatná, például a 2. év végén, ahol vállalja a hallgató az MSc képzést, illetve az egyetem a hely biztosítását neki. A képzés végén pedig egyszerre kap BSc és MSc képesítést. Egy ilyen jellegű modell kidolgozása alapjaiban hozzájárulna a gépészmérnöki szakma minőségi elismeréséhez. Hiszen általánosan elfogadott tény, hogy a BSc + MSc kevesebb, mint az 5 éves képzés.

Hosszabb távon (az MSc felfutása után) cél doktoriskola létrehozása a gépészmérnöki tudományokban.

További cél a jelenlegi partnervállalatok által igényelt villamosmérnök-képzés is. Ennek előkészülete és kialakítása, oktatói állomány felvétele a gépészmérnöki képzés alapján min. 2 év, és további jelentősebb erőforrások szükségesek.

A további bővülés így nem a gépészmérnök képzési létszámának növelésében, hanem a partnercégekkel egyeztetve újabb speciális területek duális képzéseinek létrehozásában van. Ilyen például a műszaki menedzser képzés – bár jelentősen újraértelmezve és átalakítva a képzési struktúráját. Ennek a képzésnek a jól definiált irányvonala a logisztikai terület lehetne, melyet sokszor a gépészmérnököknek is oktatnak – érintőlegesen. Azonban az ipari termelés és a cégek működéséhez a jó mérnökön kívül jó logisztikus is szükséges. Bár partnercégeinknél kevesebb logisztikus dolgozik, mint mérnök, azonban ez egy új lehetőséget ad más tevékenységű vállalkozások partnerré válásában.

A tanárképzés, tanárképzésben való részvétel szintén lehetőséget jelent a Műszaki Intézetnek. A technikatanár, informatika tanár, mérnökstanár, műszaki szakoktatók képzésében a műszaki tartalom egyértelműen az intézethez köthető. Bár ezeknek a képzéseknek a kialakítása még várat magára, illetve a meglévő képzések (technikatanár) fejlesztése is szükséges. Az informatika tanár szak beindításához a kidolgozott tantervi háló tervezet és a szükséges plusz emberi erőfor-

rásigény-tervezet rendelkezésre áll.

Az egyetemi képzések mellett 1-1 napos műszaki képzési portfólió kialakítása is szükséges. A működő vállalkozások többsége folyamatosan képi az alkalmazottjait. Ezek a képzések azonban alapvetően nem az egyetemi képzési módszerre alapulnak, hanem modulos felépítésben elérhetőek. Egy-egy modul 1-2 napot vesz igénybe – és többnyire az oktató az adott cégnél képi az embereket, igény esetén.

Egyetemen belüli oktatási lehetőség, hogy a Műszaki Intézetben létrehozni kívánt informatikai laborokban más szakok hallgatóit is képezzük. Ezen képzések a belső elszámolások kapcsán bevételként jelentkezhetnek a Műszaki Intézet számára, ráadásul emelik a terem kihasználtságát, ami segít az amortizációs költségek előteremtésében.

2. Bevétel – kutatás, laboratóriumok

A tervezett laboratóriumok alapját képezhetik az ipari környezetből igényelt kutatásoknak. Azonban ennek felfutása igen lassú folyamat. Továbbá nem helyettesíti a különböző pályázatokkal kapcsolatos kutatásokat, mely megteremti az alapját a műszerállomány fejlesztésének is.

Az infrastruktúra használata sokrétű lehet. Mérnöki feladatok, illetve a gépek bérbe adása könnyebben megvalósítható, de viszonylag kevés előrelépésre ad lehetőséget. Labormérések elvégzése, elemzése, további modellezések viszont az alkalmazott kutatások alapját képzik – bár ehhez vállalati igénynek is társulnia kell. Az alapkutatások – amik publikálhatók – jelen rendszerben azért fontosak, mert az akkreditációs követelményeket ezzel tudjuk teljesíteni.

3. Bevétel – támogatás

A Műszaki Intézet jelenlegi feladata a gépészmérnökképzés, mely a régióra jellemző munkaerőhiányból ered. Ezen feladat kapcsán Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzatának támogatását élvezi. A duális cégek és az önkormányzat támogatása sem terjed ki az üzemeltetési feladatokkal kapcsolatos költségekre. Meggondolandó, hogy a Műszaki Intézetet képviselő alapítvány, illetve gazdasági szervezet segíthet-e ezeknek a támogatásoknak az összegyűjtésében, szervezésében.

III. KOMMUNIKÁCIÓ

1. Belső kommunikáció

Jelenleg a Műszaki Intézet létszáma 15 fő. Ennek köszönhetően a heti értekezletek megoldhatóak viszonylag könnyen. Fontos kiemelni, hogy az intézeten belüli heti egyeztetés kulcsfontosságú.

A belső kommunikáció az operatív munkán kívül ki kell, hogy terjedjen a tananyagokra, kutatási területekre, továbbképzésre, mely biztosítja a minőséget az oktatott szakok tekintetében.

2. Külső kommunikáció

Ez egy szintén nagy erőforrást igénylő feladat, azonban elkerülhetetlen a duális képzés kapcsán. A cégekkel tartott heti egyeztetés önmagában bizonyítja, hogy 1 év alatt sem fogyott el a téma. Viszont azt is világosan bizonyítja, hogy minőségi gyakorlati képzés nem folytatható szigorú felügyelet nélkül.

A külső kommunikáció másik ága a hallgatókkal kapcsolatos, ami szintén költségekkel jár (3. táblázat). Ezeknek a szervezése folyamatos jelenlegi állapotban, így a minta rendelkezésre áll. Az évente megrendezett road-show-kon céges képviselők, a műszaki képzésben résztvevő vezető-oktatók, valamint idéntől friss hallgatóink vesznek részt képzéseink népszerűsítése céljából.

3. táblázat. Várható költségek – marketing

Beiskolázás	Utazás, kiadványok, molinó, marketinges
Szakkonferencia rendezés	Szállás, étkezés, IT háttér
Honlap	Fejlesztés, karbantartás, adatbázis kezelés, háttértárak
Vendégprofesszorok	Iroda, szállás, utazás
Egyetemi rendezvények	Évnyitó, évzáró, diplomaosztó

Továbbá részt veszünk a cégek által szervezett szakmai napokon, bemutatókon és állásbörzéken, ahol szakjainkat népszerűsítjük, illetve az érdeklődőktől folyamatosan információkat gyűjtünk.

A helyi sajtót (tv, újság, online hírportálok), valamint az összes elektronikus kommunikációs csatornákat kihasználva folyamatosan érintkezésben állunk hallgatóinkkal, a képzés iránt érdeklődő, potenciális hallgatókkal, valamint ipari partnereinkkel (portal.szombathelyigepesz.hu, www.mi.ttk.nyme.hu).

A külső kommunikáció részének tekintjük szakmai együttműködések kialakítását hazai és külföldi felsőoktatási intézményekkel. Már alakul több hazai felsőoktatási intézménnyel (BME, ME, SZIE) és külföldi intézményekkel is a szakmai kapcsolatunk.

IV. IMAGE ÉPÍTÉS

Képzéseinkről kialakított pozitív kép erősítése érdekében kialakítottunk egy egyedi logót és mottót: „Minőségi képzés, szombathelyi gépész”. Az egységesség megalapozása okán, hasonlóan a nagyobb ipari partnerekhez, rendezvényeken előszeretettel használjuk a szombathelyi gépész-pólókat...

Minőségi képzést nyújtunk, és megoldjuk annak népszerűsítését is. A duális és minőségi jelzők hiteles képviselete alapot ad a stabil hallgatói létszámnak. Továbbá háttérrel biztosít a további képzéseknek is. Nem szabad elfelejteni, hogy a határ szélére a hallgatókat vonzani kell. Ezek (duális és minőségi – a két kijelölt terület), a társadalom és a munkaadói elvárásoknak is megfelelnek.

Az image építésben a korszerű oktatási környezet és a rendezett kampusz képét is be kell tudni mutatni, vagyis létre kell hozni. Ez részben infrastrukturális fejlesztés és üzemeltetés, mely az I. 1. részen kifejtésre került.

Készült az intézeti kollektíva véleményének összegzéseként.

Szombathely, 2015. október 8.

Prof. Dr. Horváth Béla
intézetigazgató

Szakmai beszámoló

„DUÁLGÉP” a szombathelyi duális gépészmérnöki képzés fejlesztése, együttműködve a kiemelt járműipari központ gazdasági hálózatával c. projekt teljes időszakáról

A projekt fő célja volt – mely teljesült –, hogy a Nyugat-Pannon Térség gazdasági szereplőinek elvárásaihoz, a térség társadalmi céljaihoz igazodva megteremtse a szombathelyi gépészmérnöki BSc képzés területén a duális képzési rendszer alapjait, nemzetközi és hazai duális képzések tapasztalatainak felhasználásával, ezzel hozzájárulva az Egyetem, a konzorcium tagjai és az együttműködő partnerek gazdasági fejlődésben vállalt szerepének erősítéséhez, a regionális-térségi munkaerő-piaci igények kielégítéséhez.

1. alprojekt: Duális gépészmérnöki BSc szak kooperatív duális és moduláris képzési programjainak fejlesztése

Megvalósultak az egyetemi képzéshez és vállalati gyakorlatokhoz kapcsolódó tananyag-fejlesztések.

Az egyetemi képzéshez kapcsolódó tananyag-fejlesztések tartalma tantárgyanként:

- tantárgyi programok (elkészültek 69 tantárgyhoz);
- előadás-anyagok (elkészültek 69 tantárgyhoz, a szemeszter 13 oktatási héthez kötődő bontásban, min. 20 dia/hét terjedelemben);
- tananyag-háttér (megvalósult tananyagfejlesztés /írás/: 6 tantárgyhoz elkészült 7 elektronikus jegyzet; tananyag beszerzés /vásárlás/: 5 tantárgyhoz; tananyag adaptálás: 58 tantárgyhoz /legálisan hozzáférhető tananyagok nevesítése, átvétele, olyan tantárgyakra, amelyekhez kötődően a már működő gépészmérnöki szakok valamelyikén vagy a www.tankonyv.hu felületen van szabadon elérhető változat/).

A vállalati gyakorlatokhoz kapcsolódó tananyag-fejlesztések tartalma:

- duális gyakorlati programok (elkészültek mind a hét vállalati gyakorlathoz);
- duális gyakorlati tananyag-háttér (elkészült 26 egységes és 6x41 cégspecifikus, összesen 272 gyakorlati tananyag).

2. alprojekt: Hallgatói és intézményi szolgáltatások többszintű fejlesztése

Az alprojekt megvalósította a hallgatói és intézményi szolgáltatások többszintű fejlesztését, elsősorban a lemorzsolódások kezelésén, az ehhez kapcsolódóan alternatív utak felkínálásán, a pályaválasztás előtt álló középiskolások elérésén keresztül. Új webes megjelenés készült az új egyetemi weblapba integrálva. Kutatás folyt a lemorzsolódott hallgatók körében a lemorzsolódás valódi okainak keresésére, és megtörtént az eredmények visszacsatolása. Megvalósult a karrier-menedzsment szolgáltatások fejlesztése, melynek során rendszerszintű javaslatok születtek a pályaválasztástól a diplomás pályakövetésig; kialakultak a mentori rendszer keretei; kidolgozásra került egy karrier-menedzsment kurzus tananyag. Felállt és működik a patronáló tanári rendszer. Bővült a könyvtári állomány, és fejlődött az E-learning-et támogató szoftver-háttér.

3. alprojekt: Duális mérnökképzés társadalmasítása

Megvalósult a duális mérnökképzés társadalmasítása, olyan aktív online közösségek létrehozásával, amelyek tevékenységeikkel, az életpályamodellek aktív közvetítésével, az akadémiai szféra, a regionális ipar és a társadalom számára országos mintaként szolgálhatnak. Működik egy portál, napi 200+ oldalmegeköntéssel; 2-3 naponta frissülő hírekkel; a 11 partnervállalat bemutatkozásával; folyamatosan bővülő felhasználói számmal. Működik a duális tanulmányi hivatali szoftver, amely az elindult duális gyakorlati képzést támogatja, kapcsolatot teremtve a duális gépészmérnök hallgatók és az ipari partner oktatók között. a felállt E-Tutor rendszer a duális gyakorlati tananyagok egészét tartalmazza.

4. alprojekt: a duális gépészképzéshez kapcsolódó partnerek képzési programjai – képzők képzése

Megvalósult a képzők képzése, a duális gépészmérnökképzésben részt vevő oktatók és gyakorlati szakemberek bevonásával, az alábbi képzési programokon keresztül:

- A duális gépészképzés elmélete és gyakorlata;
- Tananyagfejlesztéshez szükséges készségek fejlesztése;
- Oktatásmódszertan, előadói és prezentációs készségek;
- Infokommunikáció alkalmazása a gyakorlati képzésben;
- Felkészítés a mentori feladatokra;
- A felnőttképzés módszertana;
- Kommunikáció a gyakorlatban;

- A pozitív pszichológia, problémamegoldás és pedagógus szerepek a gyakorlatban.

A képzési programokba 187 fő került bevonásra, és közülük 148 fő eredményesen teljesítő kapott igazolást. „Kompetencia-térkép” és „Módszertani kiadvány” készült.

5. alprojekt: Duális Felsőoktatási Képzési és Kutató Központ (DFKKK) és tevékenységeinek kialakítása, megalapozása

Meghatározták a Duális Felsőoktatási Képzési és Kutató Központ (DFKKK) tevékenységét, a működéséhez szükséges dokumentumok és informatikai háttér megteremtésével. Az együttműködő partnerekkel folyamatos volt a konzultáció a K+F+I tevékenységekhez kötődően, elkészült „A duális képzésben résztvevő vállalatokkal közösen szervezett kutatás-fejlesztési tevékenységek megalapozása” c. szakértői anyag.

6. alprojekt: Regionális szintű intézményi szolgáltatások fejlesztése a duális mérnökképzés és szakképzés, felnőttképzés átjárhatósága érdekében

7. alprojekt: Gazdasági együttműködési hálózatok fejlesztése

Mutató neve Típus	Mértékegység	Minimálisan elvárt célérték	Teljesült célérték
Képzésben résztvevő képzők száma	fő	22	148
Pályaorientációs tevékenységgel elért középiskolai diákok száma	fő	5.400	
Kialakított képzési modulokhoz tartozó tananyagok száma	db	50	69
Együttműködési megállapodással rendelkező gyakorlati képzőhelyek száma	db	6	6
Együttműködési megállapodás megvalósításba bevont gazdasági szereplők száma	db	6	6

A projekt fenntarthatósága

A fejlesztések eredménye tartósan fenntartható, elsősorban:

- a gépészmérnöki képzéshez fejlesztett egyetemi és vállalati gyakorlati tananyagok alkalmazásán;
- a kialakított patronáló tanári rendszeren;
- a duális képzést támogató tanulmányi hivatali szoftveren;
- a folyamatos információáramlást biztosító és különböző közösségeket összefogó új honlapon;
- a céges partnerekkel megvalósuló hosszú távú együttműködésen keresztül.

A projekt kapcsolódása országos célkitűzésekhez

A projekt megvalósítása kapcsolódott a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című stratégiai dokumentumban megfogalmazott országos célkitűzések teljesüléséhez, mivel:

- maximálisan a térség meghatározó munkaerő-piaci és társadalmi szereplőinek aktív közreműködésével létrejött gépészmérnöki képzés fejlesztését szolgálja;
- duális képzést támogat, ezzel elősegíti – többek között – azt, hogy az érdeklődő, motivált, magasabb munkabírású hallgatók munkaerő-piaci tapasztalatokra tehetnek szert.

A könyvben megjelenő képek forrása:

a szerzőktől kapott képek,

az ELTE Informatikai Kar Savaria Műszaki Intézet
munkatársai által rendelkezésre bocsátott képek